

FOTOGRAFUL PELICULEI DE CURSĂ LUNGĂ

Victor Boldâr

18.03.1935 - 30.11.2014

Victor Boldâr

Exelență a Federației Internaționale de Artă Fotografică

FOTOGRAFUL PELICULEI DE CURSĂ LUNGĂ

FOTOGRAFUL PELICULEI DE CURSĂ LUNGĂ

Victor Boldâr

Excelență a Federației Internaționale de Artă Fotografică

18.03.1935 - 30.11.2014

© fotografii: Victor Boldâr

Texte: Cristina Irian

Grafic design, prepress: Editura Revers

Producție și concept: Dorian Delureanu - Fotoclubul Mircea Faria

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BOLDÂR VICTOR
FOTOGRAFUL PELICULEI DE CURSA LUNGA - Excelență a Federației
Internaționale de Artă Fotografică. 18.03.1935-30.11.2014
Texte: IRIAN CRISTINA

ISBN 978-606-703-460-8

Tipărit la:

Toate drepturile rezervate. Nici un fragment din această carte nu poate fi reprodus sau difuzat în orice formă sau prin orice mijloace, exceptând cazul unor scurte citate sau recenzii, fără permisiunea prealabilă a editorului.

Craiova, 2015

ISBN 978-606-703-460-8

Victor Boldâr - Fotografatul peliculei de cursă lungă

Invitații se fotografiau, discursurile erau la ultimele cuvinte, sala plină, rânduri, rânduri de oameni. Mă așezasem pe latura dinspre ușă a Galeriei de Artă, cea cu geamuri mari și cu pravele la stradă. Se făcuse bine seară și mă uitam cum sticla geamului separă zumzetul orașului de cel al spațiului în care se vernisa o expoziție. Câte un ochi curios se mai întorcea din stradă și ne fixa într-o ipotetică imagine pe noi, cei dinăuntru. Uitându-mă în dreapta mea, aveam să aflu, că nu eram singura care admira alternativ cele două desfășurări ale prezentului de atunci. Așa l-am întâlnit pe domnul Victor Boldâr, la vernisajul expoziției sale de fotografie, *'77-Ultimul Concert*. Ne-am zâmbit și ne-am întors privirile către sală. L-am întrebat atunci despre fotografiile și timpul lor. Mi-a arătat aparatul Fuji pe care îl ținea în mână și cu care, discret își surprinsese deja invitații. Mi-a mai spus că face fotografii de 50 de ani, asta a făcut o viață și va face până la final. Atunci când fotografiază știe cum e un om, un spațiu, chiar dacă nu le-a cunoscut bine dinainte. El le face, pe ele, fotografiile, le dezvoltă, iar, mai apoi, acestea au viața lor. La începuturi, când nu era toată tehnologia digitală, le dezvoltă singur, cu rețetele lui, iar o cutie și multă imaginație știau să țină loc de aparat de mărit. Acum e mult mai simplu, spunea atunci la vernisajul expoziției sale, domnul Boldâr, zâmbind, numai că nu alegem noi momentul în care ne naștem. Așa și fotografiile cu drumul lor.

M-am mai întâlnit cu Victor Boldâr apoi la un alt vernisaj și după aceea nu m-am mai întâlnit deloc.

Victor Boldâr era un om foarte discret, prezența lui era ușoară ca vântul. La fel de discret și misterios era și cu fotografiile pe care le făcea. Este deja binecunoscut faptul că serii întregi de fotografii ale domniei sale au rămas neștiute timp de mai bine de 35 de ani. Neștiute și, în același timp, îndelung vorbite și povestite în mediul fotografic.

Așa cum însă spunea dânsul, fotografiile au drumul lor și ele se întorc acum între copertile unei cărți, pentru a ști și noi, oameni pe care nu i-am cunoscut și a afla locuri pe care nu le-am văzut așa niciodată.

Ochiul și sufletul lui Victor Boldâr aveau un înveliș protector de substanță fotosensibilă. Și asta l-a ajutat foarte mult să se mire pentru cei care, acum, îi descoperă, la o jumătate de secol distanță lumea, atât de vie, pe care a surprins-o fără a o închide într-o carapace a timpului și spațiului său referențial.

Viața

Victor Boldâr se naște în primăvara anului 1935 la Tighina, pe atunci parte a României, într-o familie de intelectuali, tatăl (Alexandru) fiind inginer agronom, iar mama (Elena) educatoare. La numai 5 ani, la începutul verii anului 1940, Victor împreună cu familia părăsesc Tighina pentru totdeauna, obligați fiind de ordinul de evacuare dat românilor odată cu anexarea teritoriului Basarabiei de către sovietici. Familia Boldâr se va refugia în România.

Copilăria și-o va petrece Victor Boldâr în comuna Bistreț, județul Dolj, crescut fiind doar de mama sa, la vârsta de 8 ani rămânând orfan de tată. Studiile le va continua la Craiova în perioada 1950–1954, în cadrul Școlii Medii Electrotehnice din Craiova. Se stabilește în Craiova împreună cu mama sa în 1954, iar în 1959 se căsătorește, urmând sa aibă doi copii. (Victor-Alexandru și Violeta)

Amintirile soției artistului, Speranța, reprezintă și cheia de boltă a acestei restituiri în cuvinte a vieții și carierei lui Victor Boldâr.

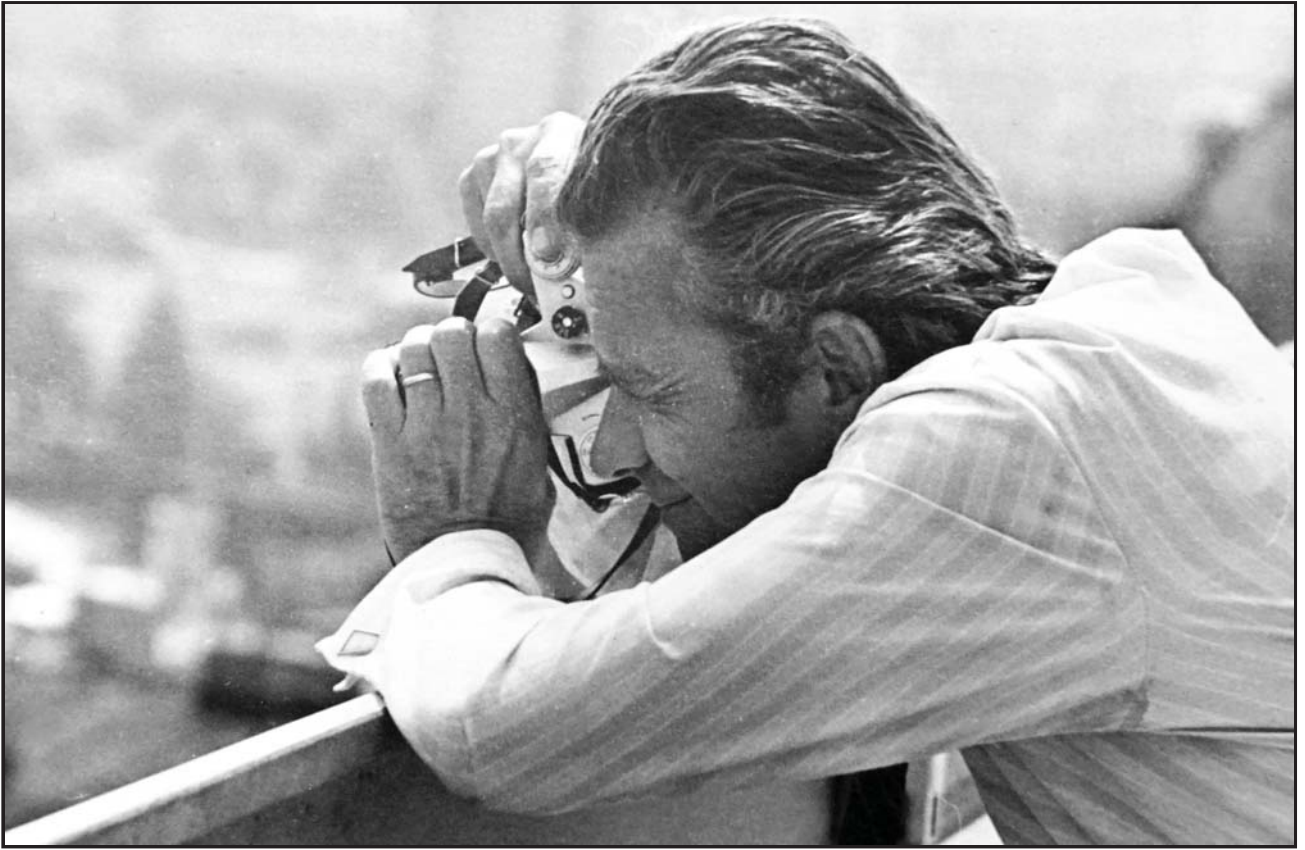
Timp de 37 de ani, din 1954 până în 1991, lucrează ca tehnician la Întreprinderea de Rețele Electrice din Craiova. Din anul 1960, odată cu nașterea primului copil, Victor Boldâr începe să practice fotografia. În anul 1966, se înscrie la Cercul de Artă Fotografică din Craiova. Prietenii îl vor numi “Nea Victor”.

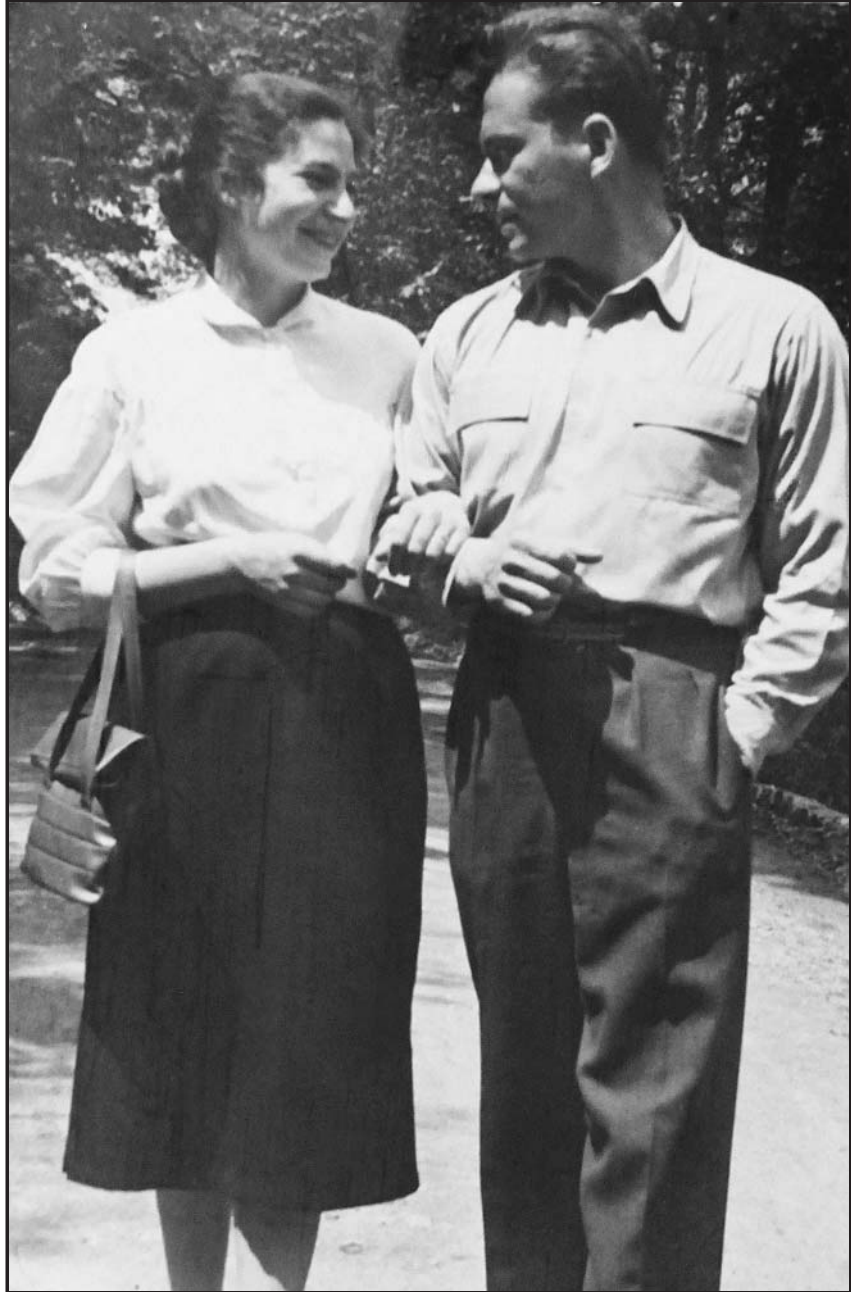
Continuă sa fotografieze timp de 54 de ani, până în toamna târzie, spre iarnă a anului 2014.

Pasiunea pentru fotografie a fost moștenită de fiul său, Victor Alexandru Boldâr, și de nepotul lui, Victor Cătălin Boldâr.

Iată ce ne spune Victor Cătălin *”Pentru mine a însemnat ceva mai mult decât un simplu bunic, a fost un adevărat profesor care a dat dovadă de multă înțelepciune și m-a făcut să înțeleg că bunul cel mai de preț al omului este timpul. Cu toată experiența lui de viață m-a învățat ce e bine și ce nu, m-a îndrumat ori de câte ori am avut nelămuriri și a fost alături de mine de fiecare dată când am avut nevoie de o persoană care să mă asculte și să mă înțeleagă. Întotdeauna a vorbit frumos, iar sfaturile oferite vor reprezenta pentru mulți adevărate și prețioase lecții de viață dar și de fotografie.*

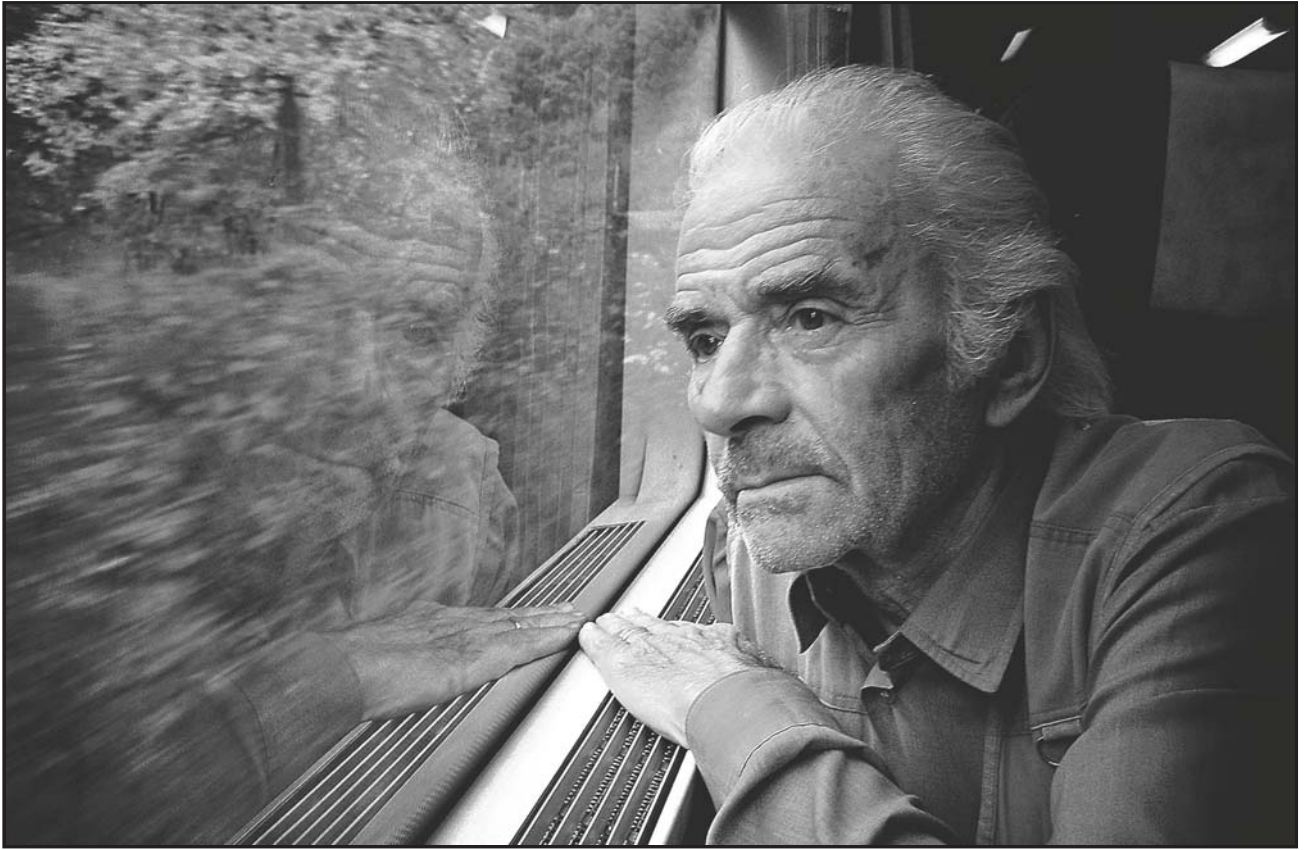
Parcă îl aud și acum... diafragma, timpul de expunere, orizontul drept, regula treimilor, regula secțiunii de aur, punctele de forță, liniile călăuzitoare, perspectiva, simetria, profunzimea, simple cuvinte și definiții care o să-mi amintească de el. Consider că și-a dedicat viața fotografiei.”

Cariera Fotografică

Victor Boldâr a devenit membru al Asociației Artiștilor Fotografi din România (AAFR) în 1968. Zece ani mai târziu, în 1978, a primit titlul de Artist al Federației Internaționale de Artă Fotografică (A.FIAP), iar în 1991 – pe cel de Excelență (E.FIAP). În 2008 a devenit membru de onoare și maestru al AAFR.

După cum relatează soția sa *"A trimis fotografii la toate concursurile pentru care a primit invitații, atât în țară, cât și în afara ei. Se bucura mult când avea fotografii acceptate sau premiate. Era și firesc. Dar, la fel de mult, se bucura și când alți colegi care îndrăgeau această artă aveau succes. Se împrietenise cu foarte multe persoane din toate colțurile țării, fiind legați de această pasiune. Se ducea la expozițiile de la Tg. Mureș, Oradea, Sibiu, Brașov, Timișoara, București, Rm. Vâlcea, Slatina, etc., îi plăcea să socializeze și să discute pe această temă, îi încuraja mereu pe cei tineri care îndrăgeau arta fotografică. Era cooptat în foarte multe jurii, când se organizau concursuri de fotografie. A participat la saloane naționale și internaționale de artă fotografică, a primit sute de premii și distincții concretizate în diplome, medalii, trofee, majoritatea în țară, dar unele și în afara ei, cum ar fi: "ORWO - PENTACON" Dresden 1971 și 1973, Brazilia 1980. A participat la expoziții până în ultimele clipe de viață, ultima participare fiind la Tg. Jiu, în septembrie 2014, unde a primit o diplomă și un trofeu pentru o viață dedicată fotografiei".*

Despre fotografiile lui "Nea Victor", se tot povestea la Fotoclub dar nu se știau prea multe, mărturisește Doru Delureanu, se vorbea de pildă că l-ar fi însoțit pe Henri Cartier-Bresson prin '75 prin Oltenia, că ar avea fotografii cu "Phoenix-ii". Nea Victor nu spunea nici el prea multe până când, într-o zi, a început să îi arate, una câte una, fotografiile păstrate cam 35 ani, lui Doru Delureanu și de atunci, și noua. Și așa...

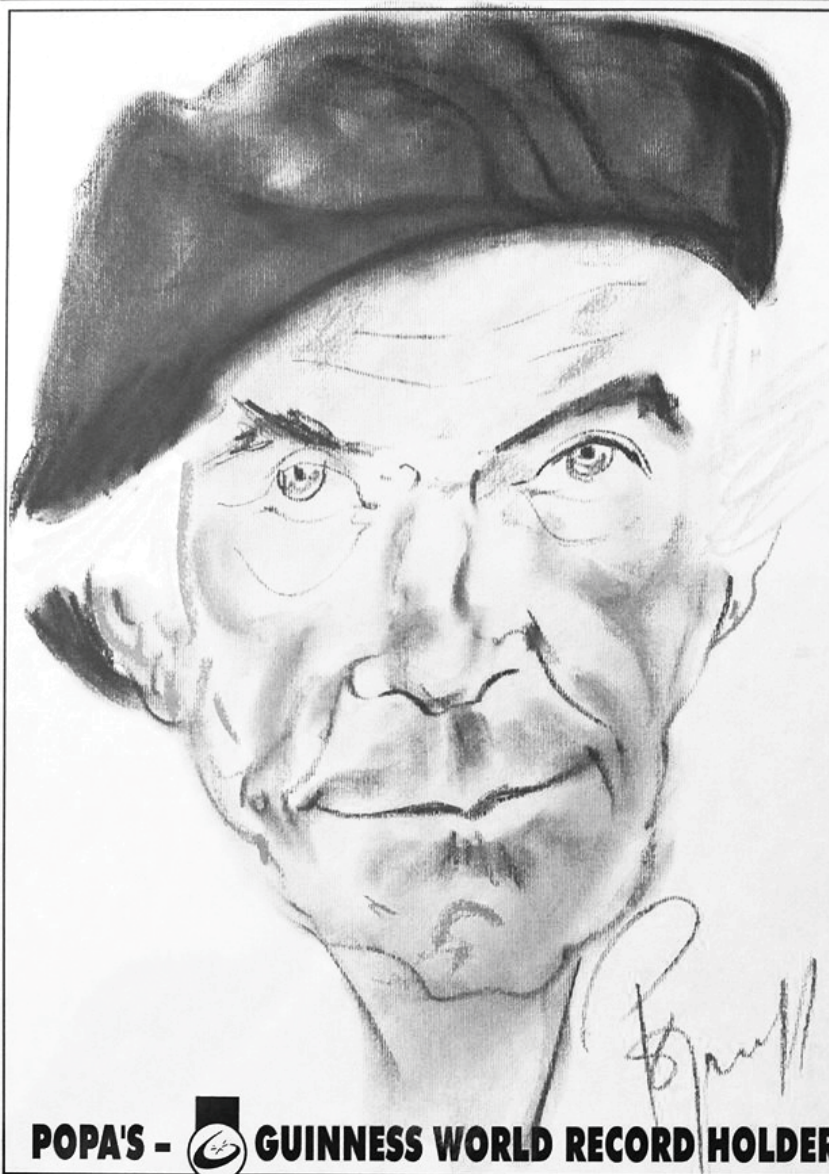
Victor Boldâr a vernisat în 2010, la Muzeul de Artă din Craiova expoziția *"7.05.75 Henri Cartier-Bresson in ... Oltenia"*, în care a prezentat publicului în premieră, după 35 de ani, jurnalul fotografic al vizitei cuplului Henri Cartier-Bresson și Martine Franck în Oltenia. Victor Boldâr a reușit performanța de a-l surprinde pe Henri Cartier-Bresson în fotografiile sale într-o manieră "a' la Bresson". Expoziția a fost vernisată și la Muzeul de Artă din Cluj Napoca, reușind performanța de a fi cea mai vizitată expoziție din circuitul Noptii Muzeelor, organizat în 2011.

În 2012 a revenit la Craiova cu o altă expoziție surprinzătoare, propunând, la aceeași diferență de 35 de ani, momentul mai *"77 Craiova - Ultimul Concert"* al trupei Phoenix în România, înainte de plecarea acestora din țară. Expoziția se distinge prin măiestria și simplitatea cu care i-a surprins în memorabile portrete și instantanee pe membrii trupei Phoenix.

© Mihai Diaconu

POPA'S - GUINNESS WORLD RECORD HOLDER

Ștefan POPA – POPA'S

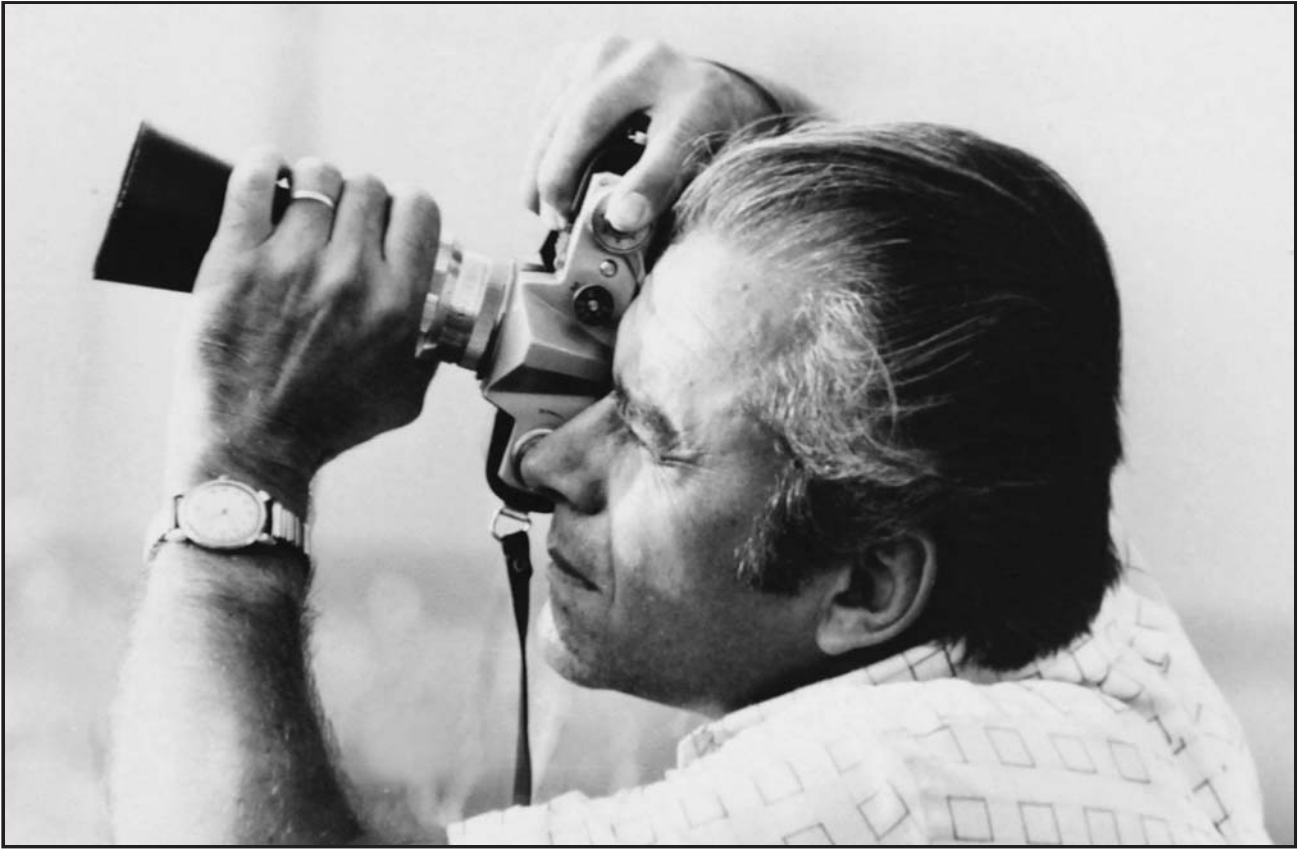
300191 Timișoara, România, V. Onițiu Avenue no. 5, Tel.: 0040-(0)744 53 11 69

Tehnica

”La început, în anii '60, a avut un aparat foarte vechi ”AGFA FILM” și tot atunci și-a confecționat singur un aparat de mărit din cutii de conserve. Developa singur filmele în tancuri speciale, soluțiile le prepară conform instrucțiunilor pe care le aveau acestea. Avea un cântar mic pentru a cântări substanțele pentru soluții și își confecționase greutăți, în completare la cele existente, din niște sârmulițe. Pe toate le avem și astăzi în casă.” ne spune soția domnului Boldâr.

Cutia de conserve a fost înlocuită de-a lungul timpului de un aparat de mărit standard. A folosit aparate de fotografiat pe film: LUBITEL, KIEV, EXACTA, ZENIT, QINGDAO, PRACTIKA, PENTACON, ultimele fiind 2 aparate NIKON. În ultima parte a vieții a folosit și un aparat digital Fuji. După cum menționează soția artistului...*”Avea teleobiective, filtre, prisme, blițuri, trepiede, aparat de proiecție pentru diapozitive. S-a dotat cu aparat pentru uscarea fotografiilor, cu tăvi de diferite mărimi pentru prelucrarea fotografiilor. Se documenta în permanență despre tot ce înseamnă fotografie. Avea cărți de tehnică fotografică, sute de reviste pe această temă.”*

”În anul 2007 (avea 72 de ani) și-a cumpărat calculator și a învățat să prelucreze pe el fotografiile făcute. Nu era adeptul unor transformări radicale ale imaginilor prin photoshop, dar folosea acest program pentru a corecta, a retușa, micile imperfecțiuni apărute pe imagine” își amintește fiica sa, Violeta.

Subiectul

”Era plăcerea lui să-și fotografieze copilul care s-a născut în acel an.” (1960), își amintește soția sa, Speranța.

”Noi, cei din familie, avem sute de fotografii și diapozitive, de la primele clipe ale venirii copiilor și nepoților săi de la maternitate, la îmbăierea acestora, la înfășatul lor, la sânul mamei, la joacă, la grădiniță, la școală, etc.

Fotografia tot ce-l atrăgea: peisaje, flori, fructe, copaci, păsări, insecte, copii, animale, ciobani cu oi, cascade, etc. De multe ori intra în vorbă cu oamenii care-l atrăgeau din punct de vedere fotografic, pentru a se putea apropia de ei și a-i fotografia. Altă dată fotografia de la distanță ce-l interesa. Îi plăceau foarte mult și instantaneele, dar și fotografia de reportaj.

Îi plăcea să iasă în grup cu alți colegi de cerc foto și să meargă la ”vânătoare” de imagini. A fost foarte încântat de tabăra fotografică organizată în Delta Dunării în iunie 1986, la care a participat alături de alte nume sonore din arta fotografică. Atunci a fotografiat și nava în construcție, la Tulcea. Într-un articol scris de dl. Andrei Pandele (participant la acea tabără), Victor Boldâr era descris ca unul dintre ”cei mai mobili fotografi - se urca pe casă pentru a poza berzele din vecini sau încerca să se plimbe cu barca cu o singură vâslă.”

A lucrat la Întreprinderea de Rețele Electrice din Craiova, participând efectiv la electrificarea țării. Acest lucru presupunea ca, de foarte multe ori, să plece în delegații câte o săptămână întorcându-se acasă sâmbăta. Activitatea presupunea deplasări în județele Gorj, Mehedinți și în alte localități din județul Dolj. Când venea acasă eram cu toții fericiți. De lucrul fotografiilor se ocupa în timpul liber, duminica, seara, noaptea și reușea să-și facă timp și pentru familie. Mergeam cu toții la teatru, la expoziții, în parc, la pădure, la ștrand, la munte, la mare. Peste tot își lua aparatul de fotografiat, iar la ieșirile în natură pleca dotat cu două aparate de fotografiat, teleobiective, filtre, filme și chiar trepied. Și dacă ieșea până în centrul orașului Craiova își lua aparatul, că poate vedea ceva interesant care trebuia să fie fotografiat.

Era atras de tot ce însemna artă, cultură, sport. Încerca să ia parte, pe cât posibil, la toate evenimentele de acest gen. Fotografia cu un cal la obstacol a fost făcută la un concurs de călărie organizat la Hipodromul din Parcul Nicolae Romanescu din Craiova.

Fotografia cu motocicliștii a fost făcută la un concurs organizat la Ploiești, unde a plecat împreună cu soția sa, tot pe motocicletă, pentru că aflase despre concursul respectiv, dar el nu a participat niciodată la astfel de concursuri, cu toate că era foarte pasionat atât de motociclete, cât și de mașini. Mașina pe care a avut-o a fost Dacia 1100, cumpărată în anul 1971 și este cea din fotografiile făcute cu ocazia vizitei lui H.C.Bresson în România.”

Am primit într-o zi pe e-mail o fotografie cu o mașină Dacia 1300 parțial dezmembrată pe o pajiște și o familie lângă, ea cu o găleată de apă și el cu o cârpă îngrijindu-se de fiarele automobilului. M-am uitat mai bine în imagine și am văzut o mașina Dacia 1100 parcată în spatele primei Dacii. Știam ca Nea Victor a făcut fotografia și asta nu doar prin modul în care a captat pe peliculă această scenă de viață “casnică”, ci prin însuși faptul că s-a oprit special să vadă. Mașina parcată în planul doi al imaginii fiind cea a domnului Boldâr.

Așa cum pictorii lasă semne în tablourile lor despre ei înșiși, așa și Victor Boldâr ne lasă în fotografiile sale să întrezărim mașina sa, undeva parcată în spațiul imaginilor. Mașina lui nea Victor este un fel de mașina a timpului, care face trecerea dintre timpul nostru și cel al fotografiei lui.

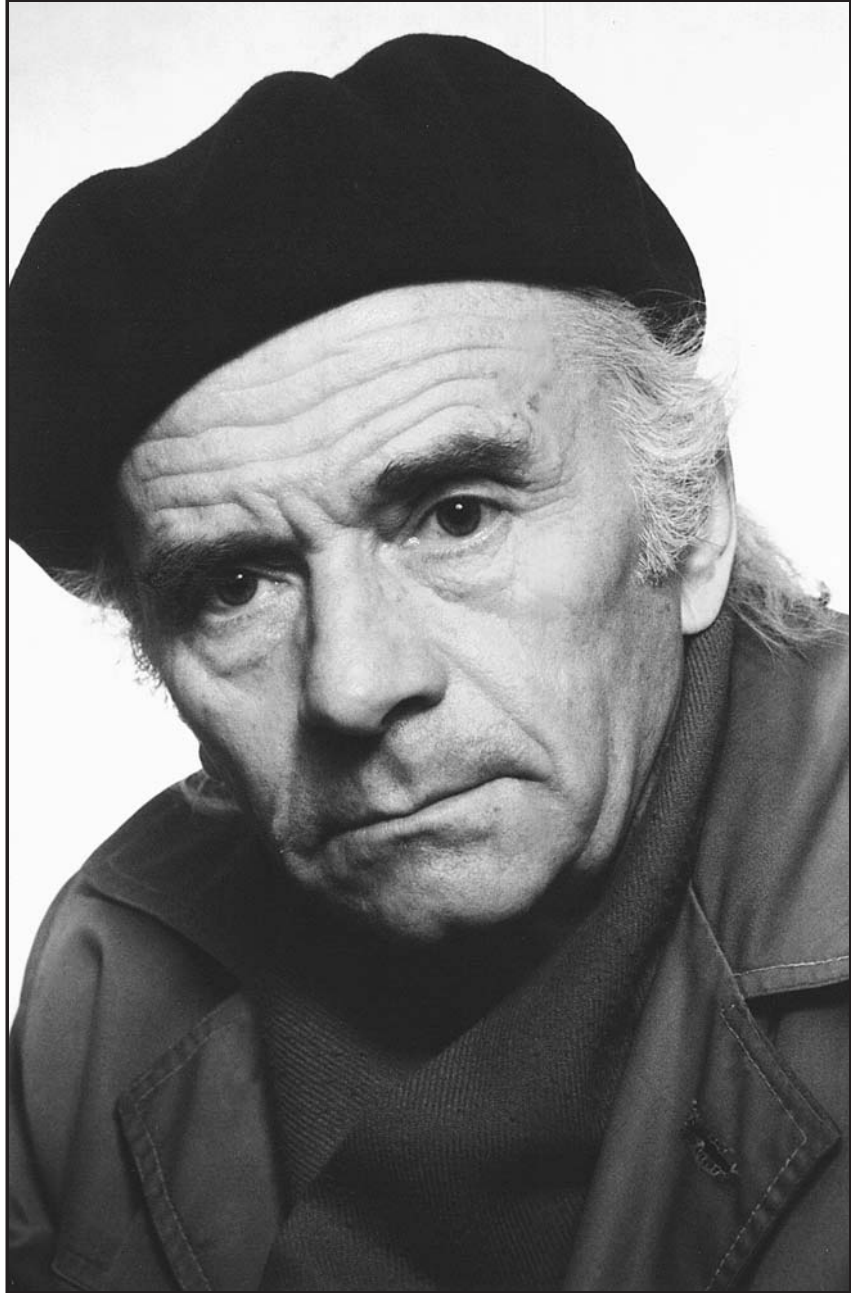
Nea Victor oriunde mergea știa să vadă. Tot în drumurile parcurse cu mașina lui, pe care o vedem timid în fundal, în partea dreaptă a fotografiei “Sunetul Gloriei”, a surprins o poveste de viață dintre doi oameni, într-o combină Gloria, perfect suprapusă pe Monumentul de la Adamclisi. A văzut Nea Victor și câmpul de floarea soarelui, și monumentul și combina, dar mai ales a văzut și a simțit oamenii din geamul mașinăriei agricole. Sunetul Gloriei este de fapt sunetul vieții așa cum Victor Boldâr l-a perceput în fiecare imagine. Este deopotrivă o glorie a sportivului care aleargă “La maraton” și ne face semn cu paharul de apă suspendat în aer, după 42 de kilometri parcurși, gloria bătrânului cu barbă albă care stă și citește un ziar pe bancă, bătrân care are în spate o neghicită poveste.

Împreună cu Victor Boldâr înveți, cu fiecare imagine, să nu fii indiferent la istoria mică a lumii și a învingătorilor ei.

Amintirile în scris primite de la soția artistului, Speranța, de la fiica acestuia, Violeta cât și de la nepotul Victor Cătălin împreună cu povestirile lui Doru Delureanu au stat la baza construcției acestui material. Pe Victor Boldâr l-am cunoscut în 2010, în ziua vernisajului expoziției “05.07.75”, care a avut loc la Muzeul de Artă din Craiova. A venit cu mașina sa, Dacia 1100. Îi plăceau foarte mult chansonetele. Fotografia lui Victor Boldâr se ascultă.

Cristina Irian

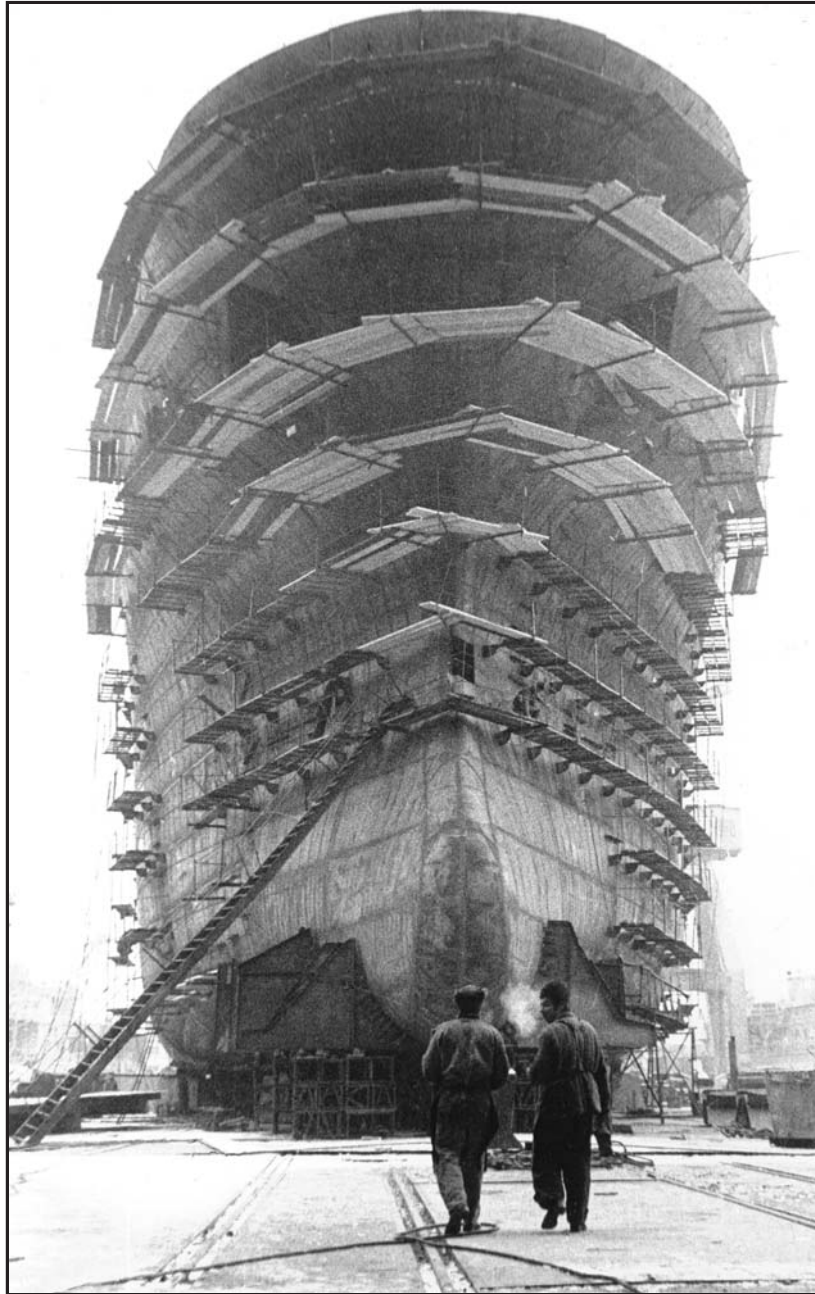

LOCUIREA

De la stână

Se naște gigantul

La târg

E chitabil?

8x8x8...

Agricoltoare

Colaborare

Pe drumuri de munte

Pasitune

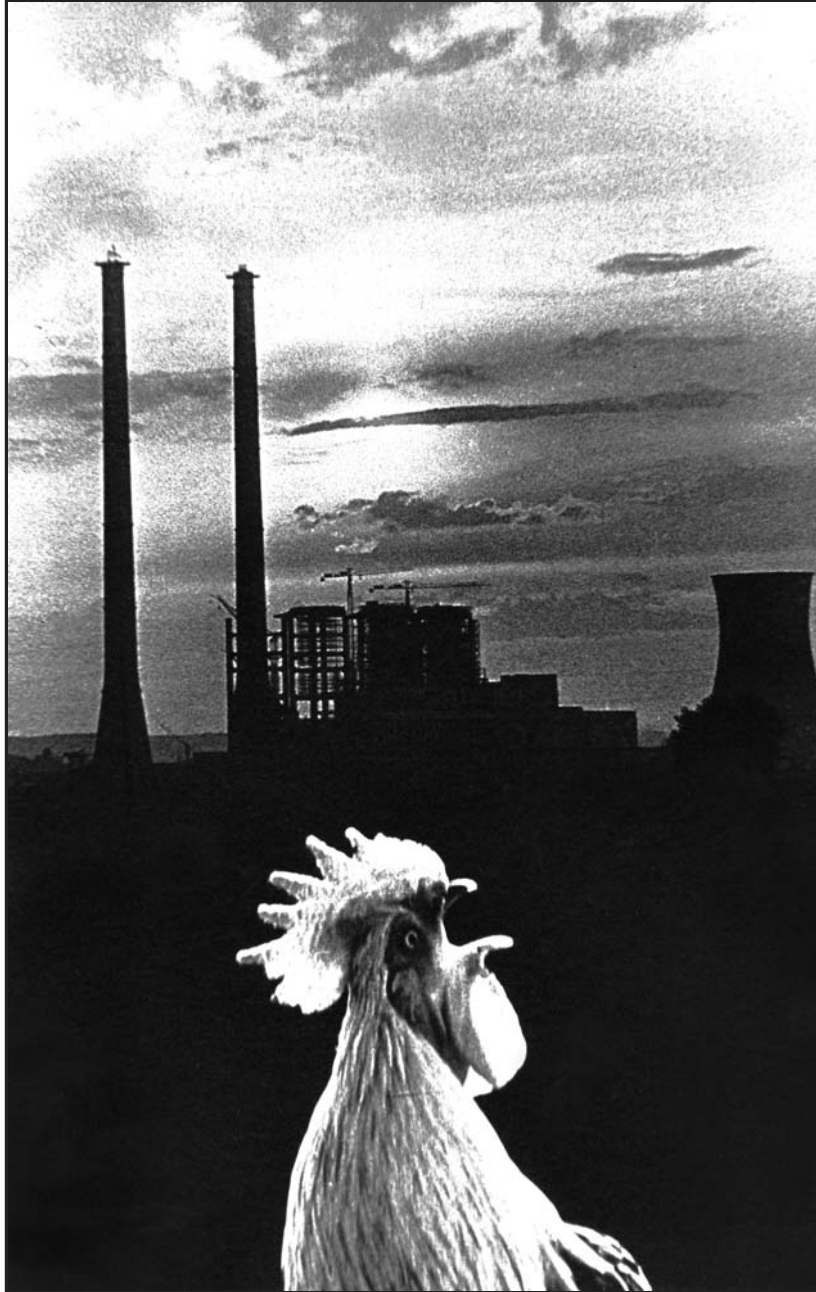
Fără titlu

Înviorare

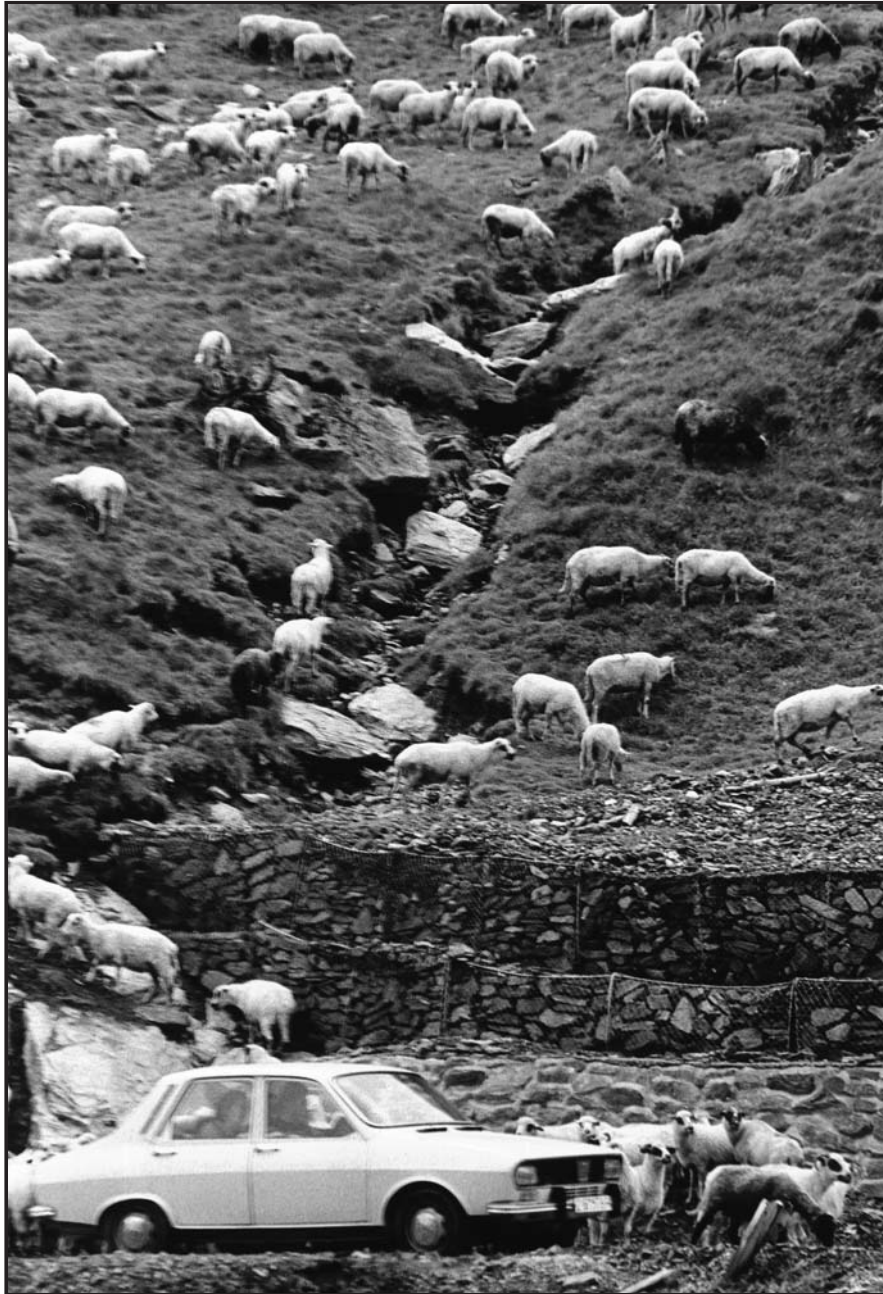
Curiositate

Bună dimineața

La uscat

Dacia

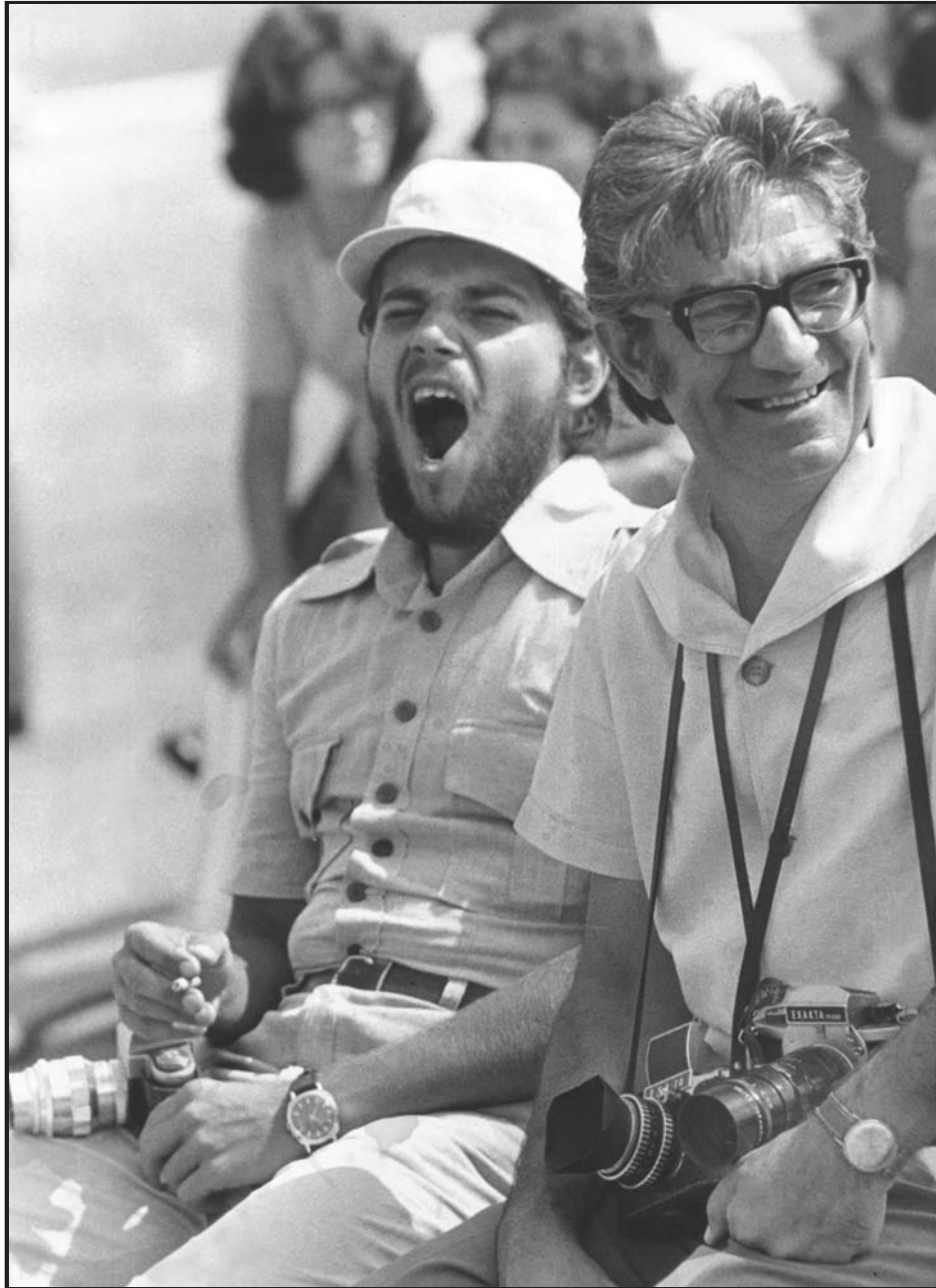
Din centrul oraşului Craiova - Înainte

Scrisoarea

Inpermisic

Reacții

Litoral

Parcare - La Pitești...

Extindere (cartier Craiovița Nouă - Craiova -1970)

Odihnă activă

Sunetul Gloriei

ADA - KALEH - 1966 - Fiilă de istorie

Radna Paulis - 1944

Oglindire - Ada Kaleh

Amurg

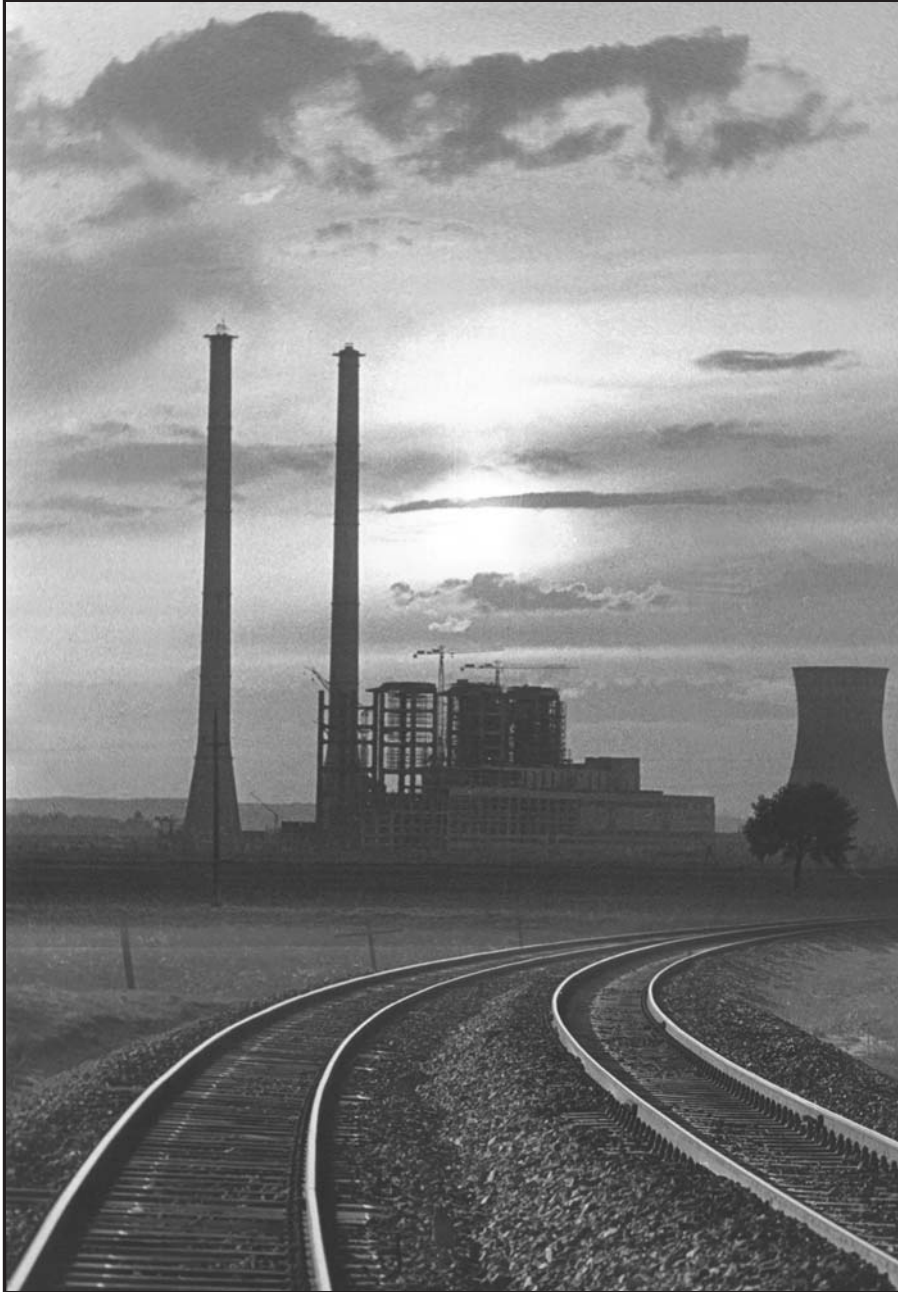
În Delta

Căldură mare...

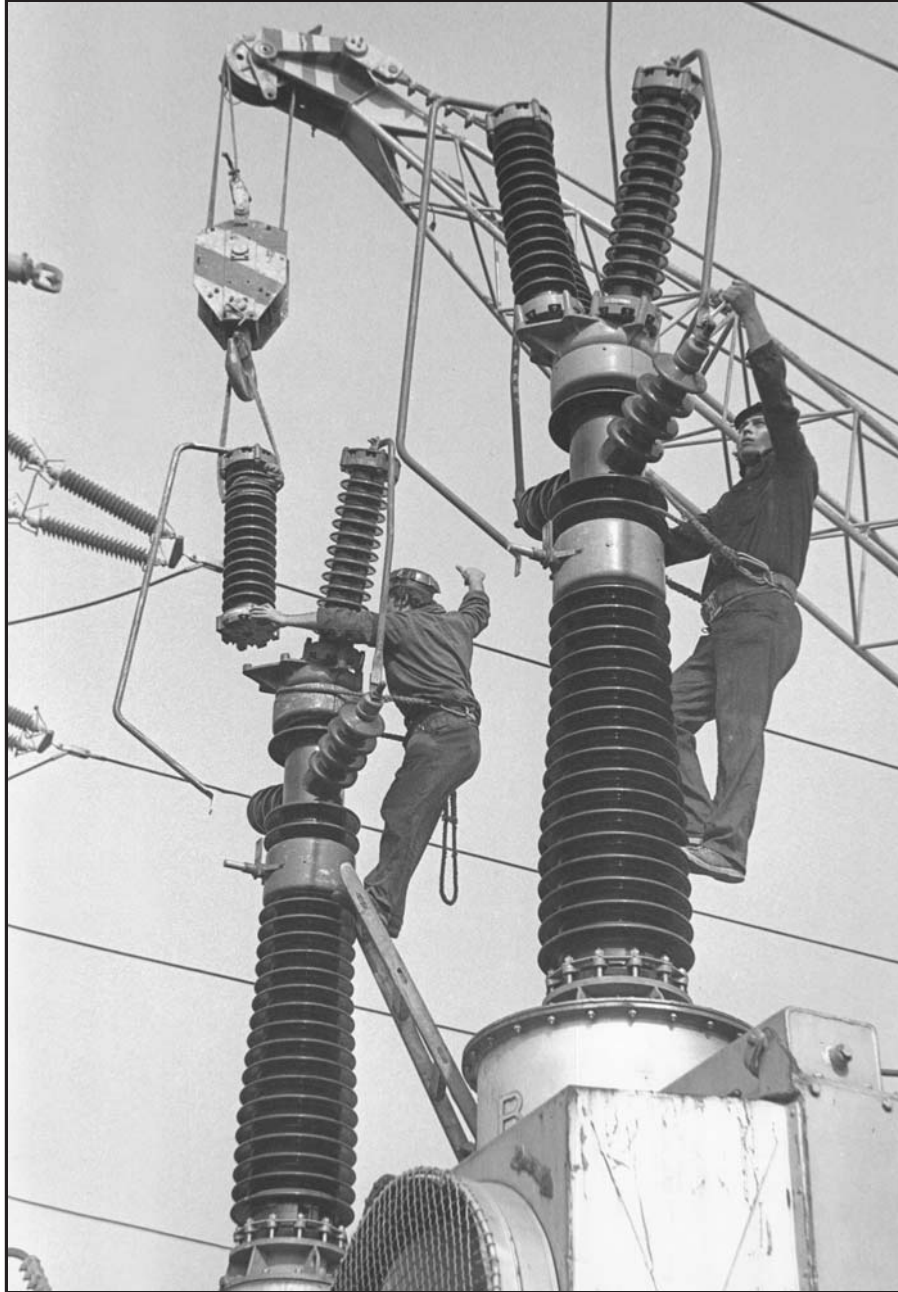
La gura cuptorului

Lumina

Montatorii 2

Montatorii

Întâlnirea - 2 (Pe Transfăgărașan)

La stână (Pe-un picior de plai...)

Trecător...

Drumuri

Recondiționare

ÎNCHIPUIREA

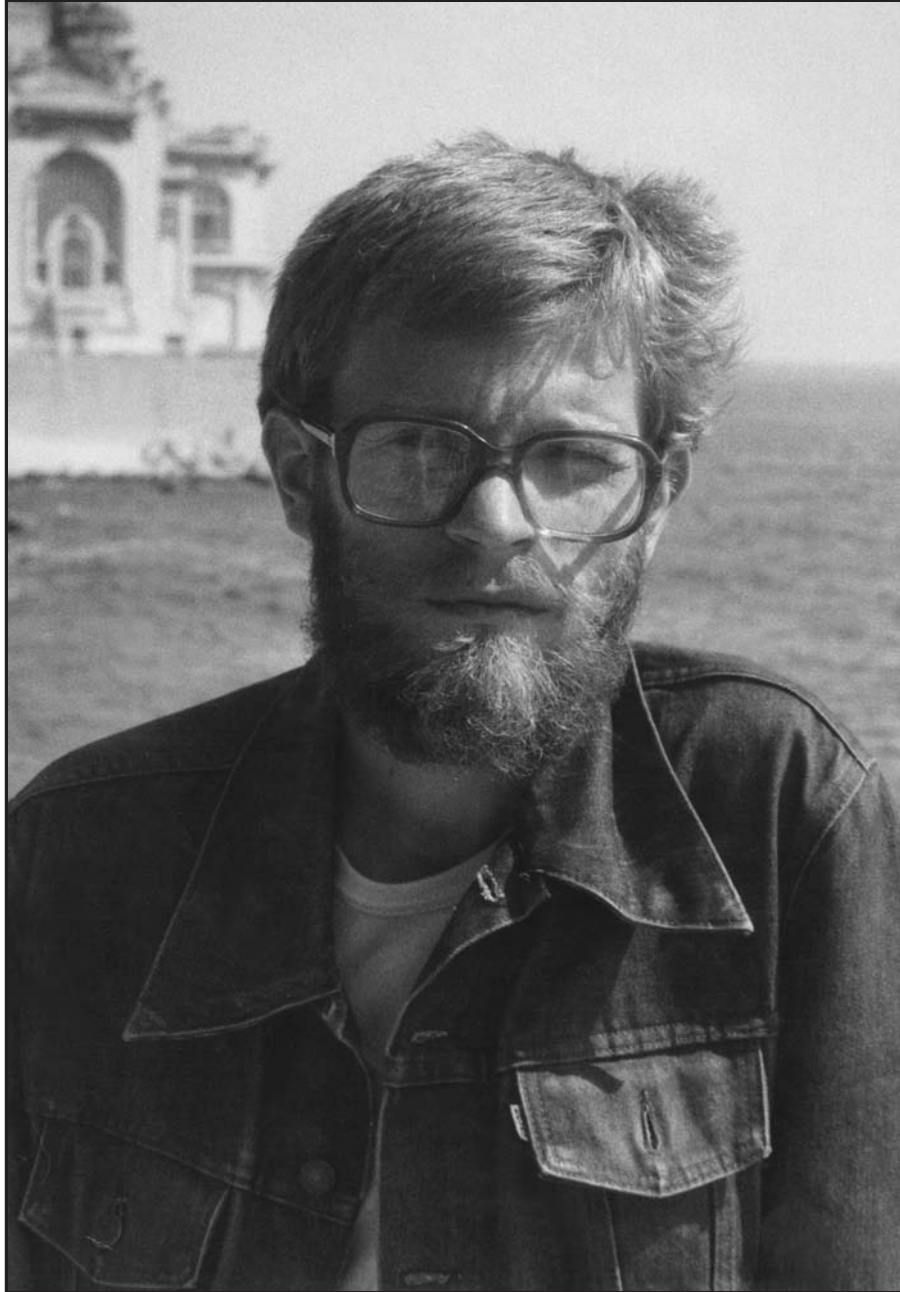
Tandreçe

Strigățul

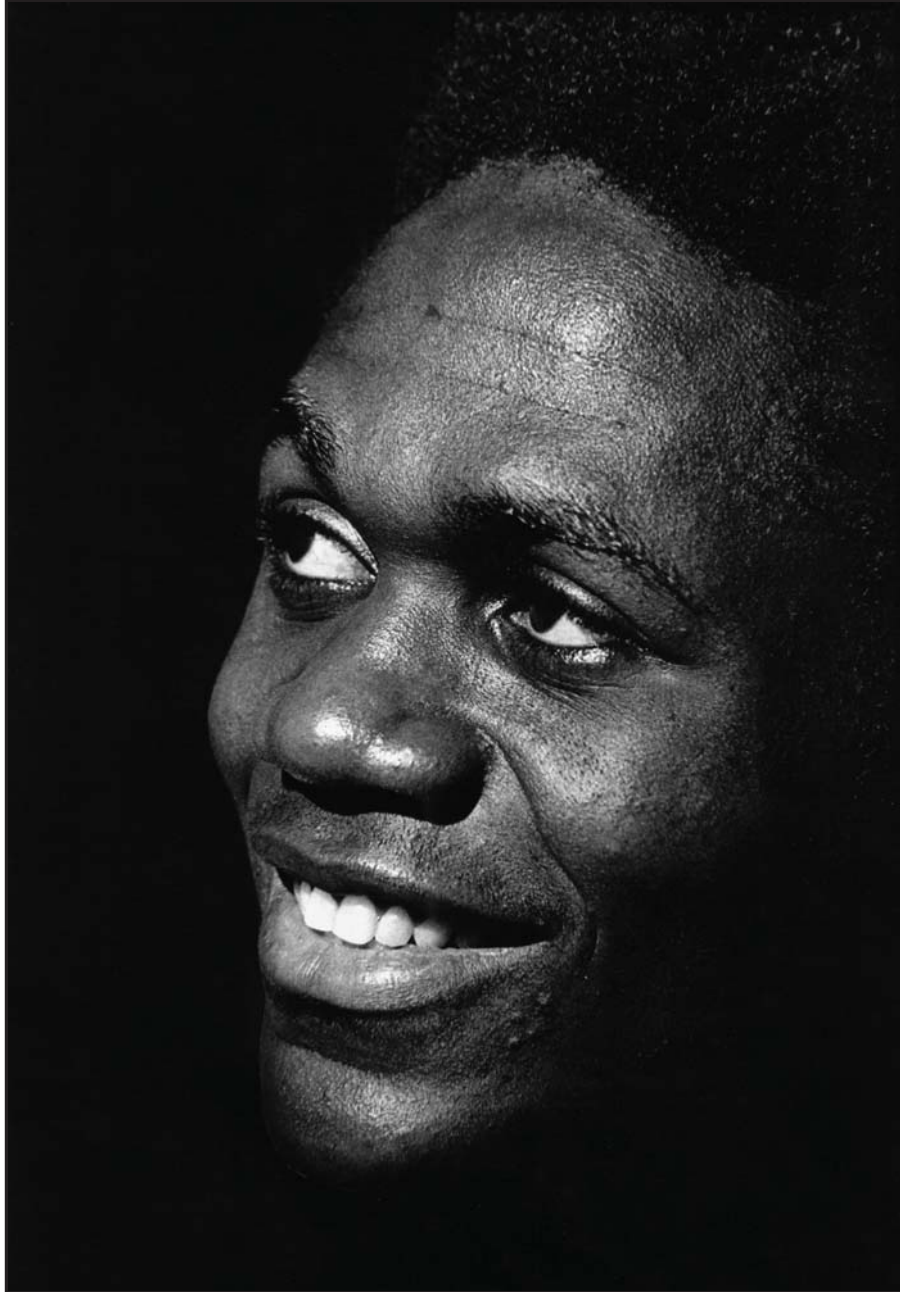
Fiul meu

Fiul meu - 2

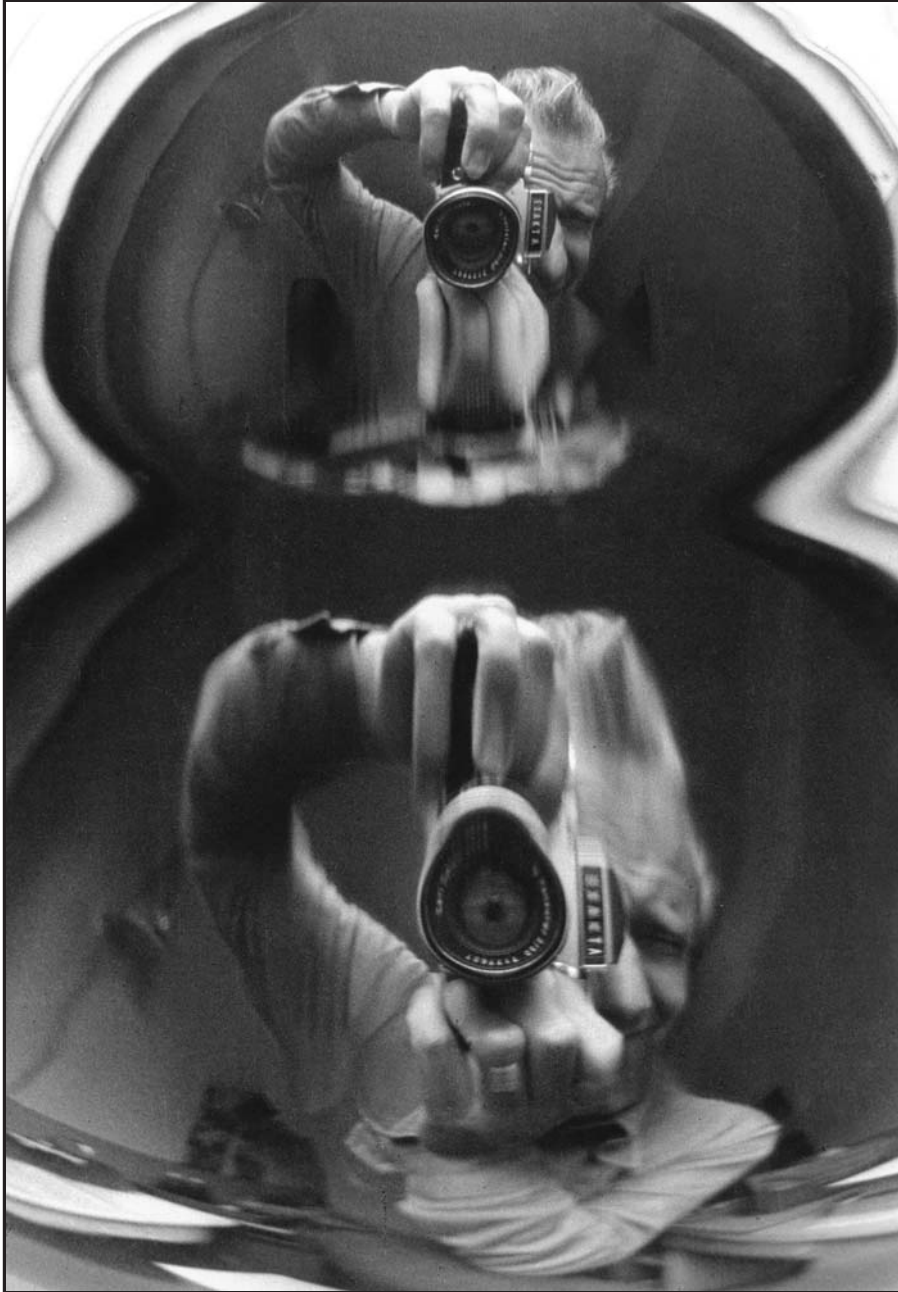
Contemplare

Zámbet

Istorie (Fiica mea)

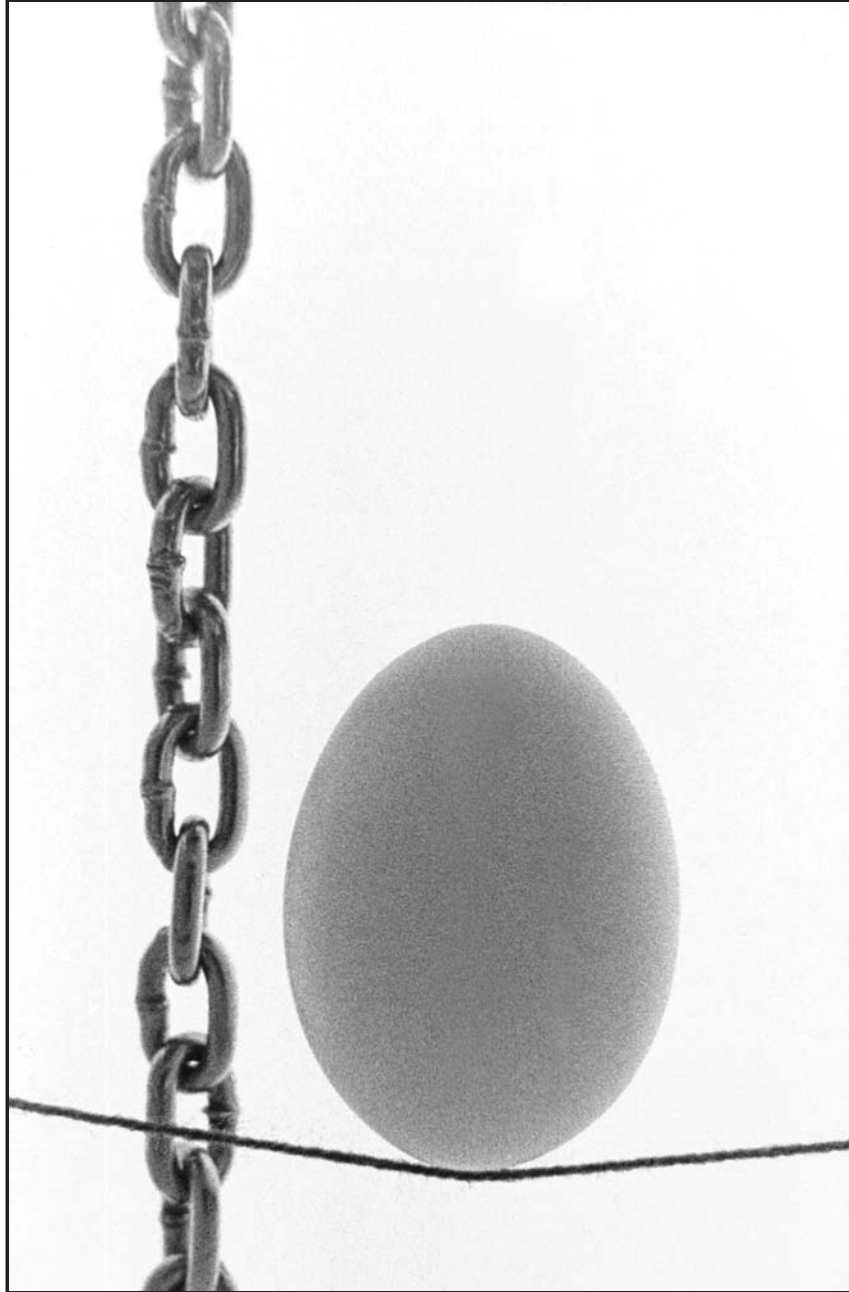
Autoportret

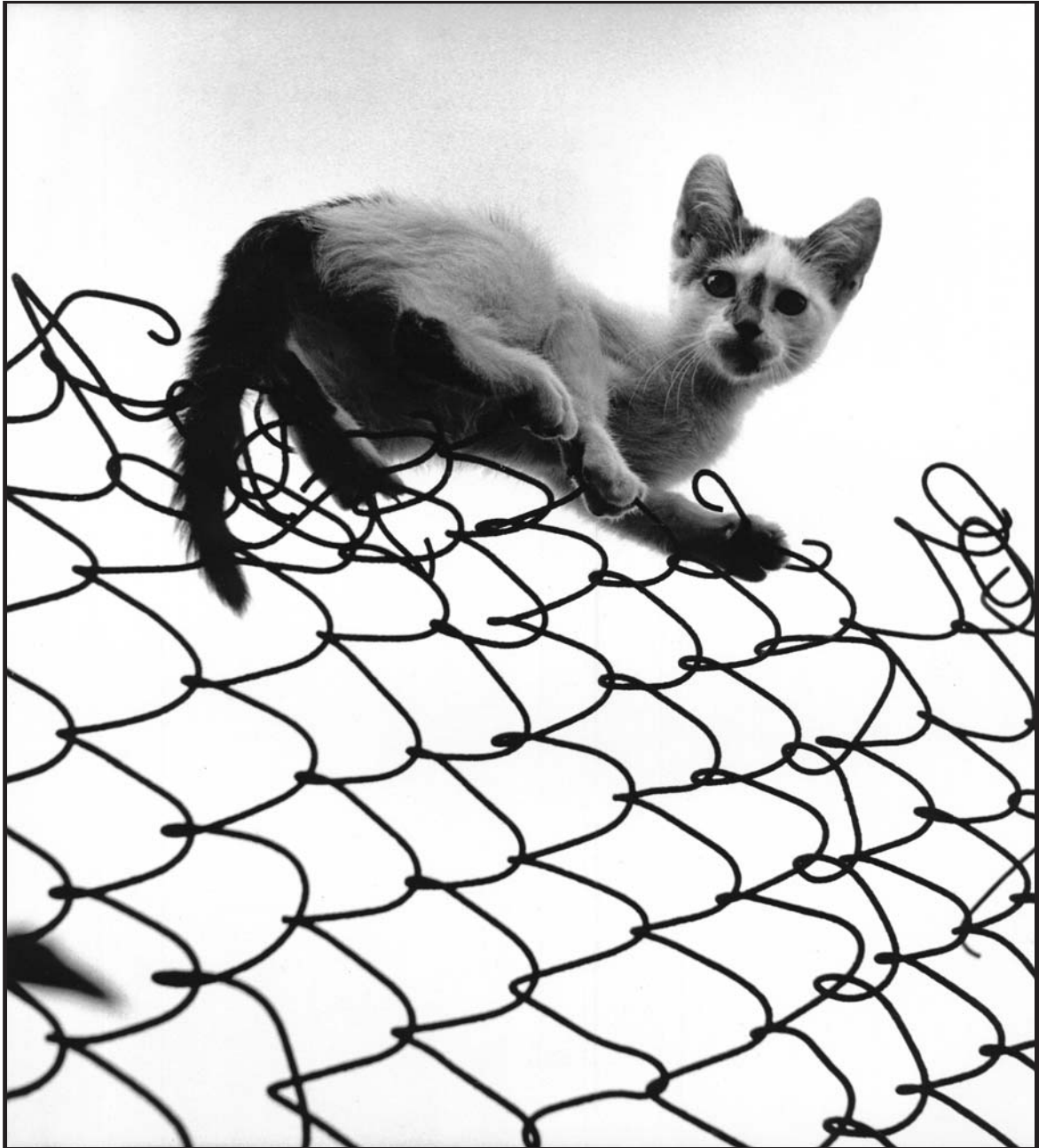
Joaca

Protest

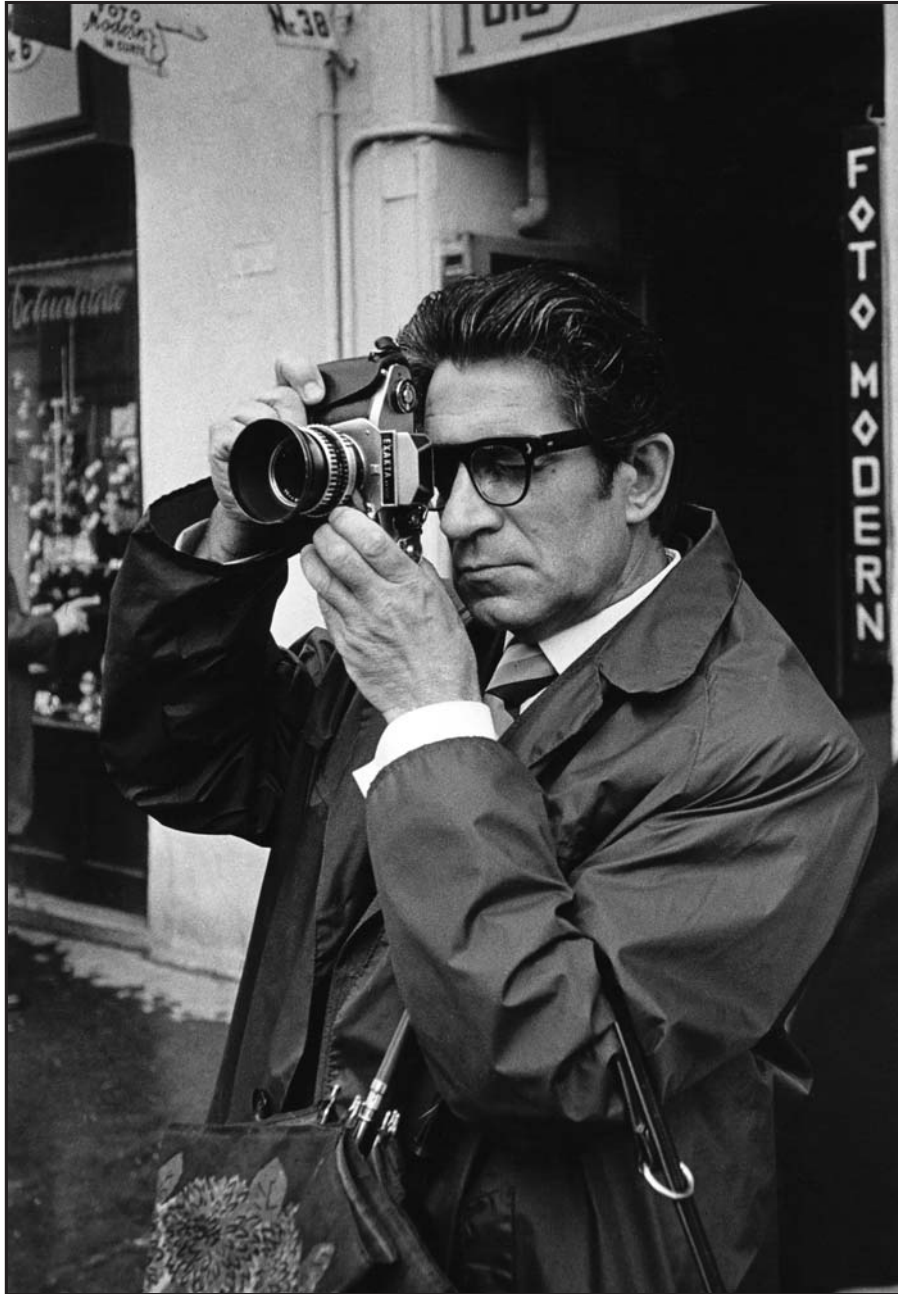

Echilibru

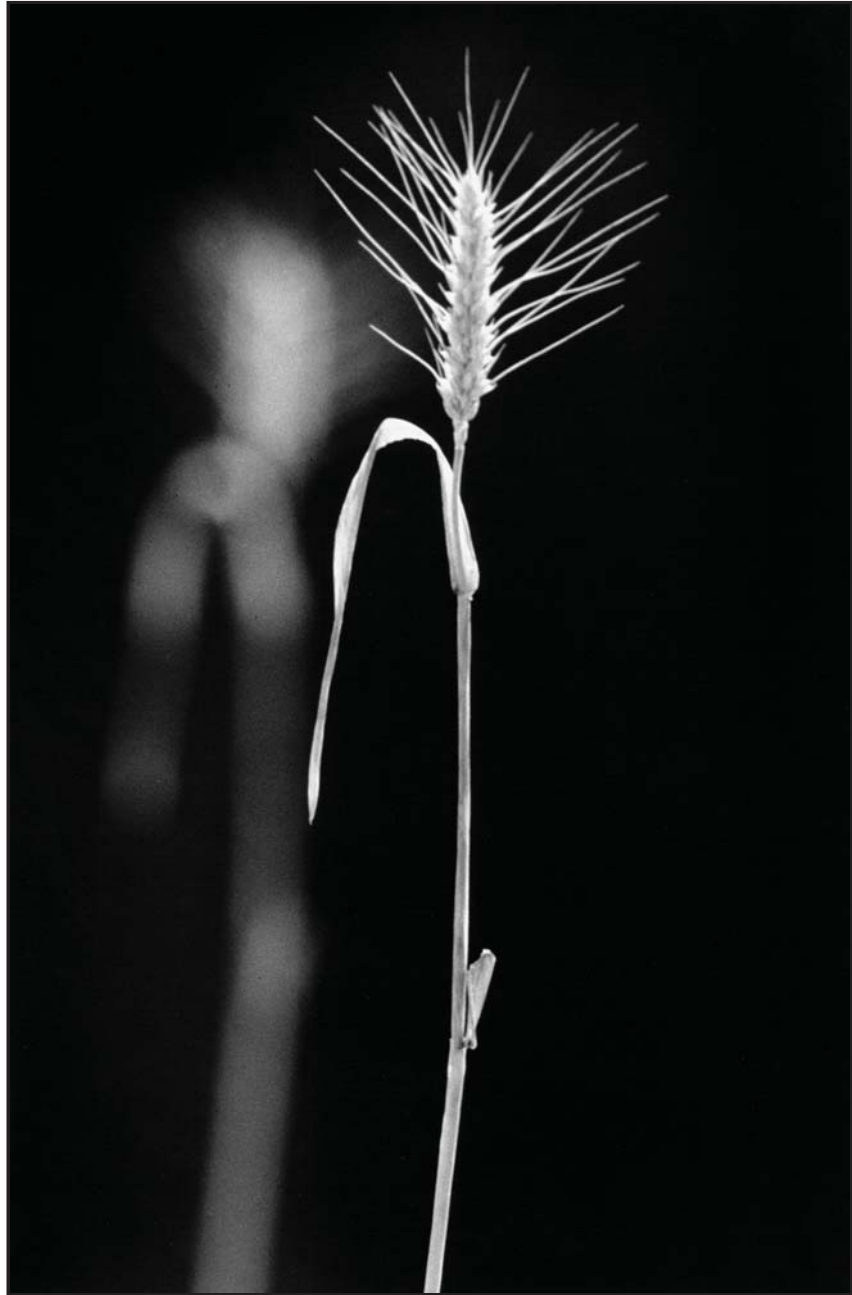

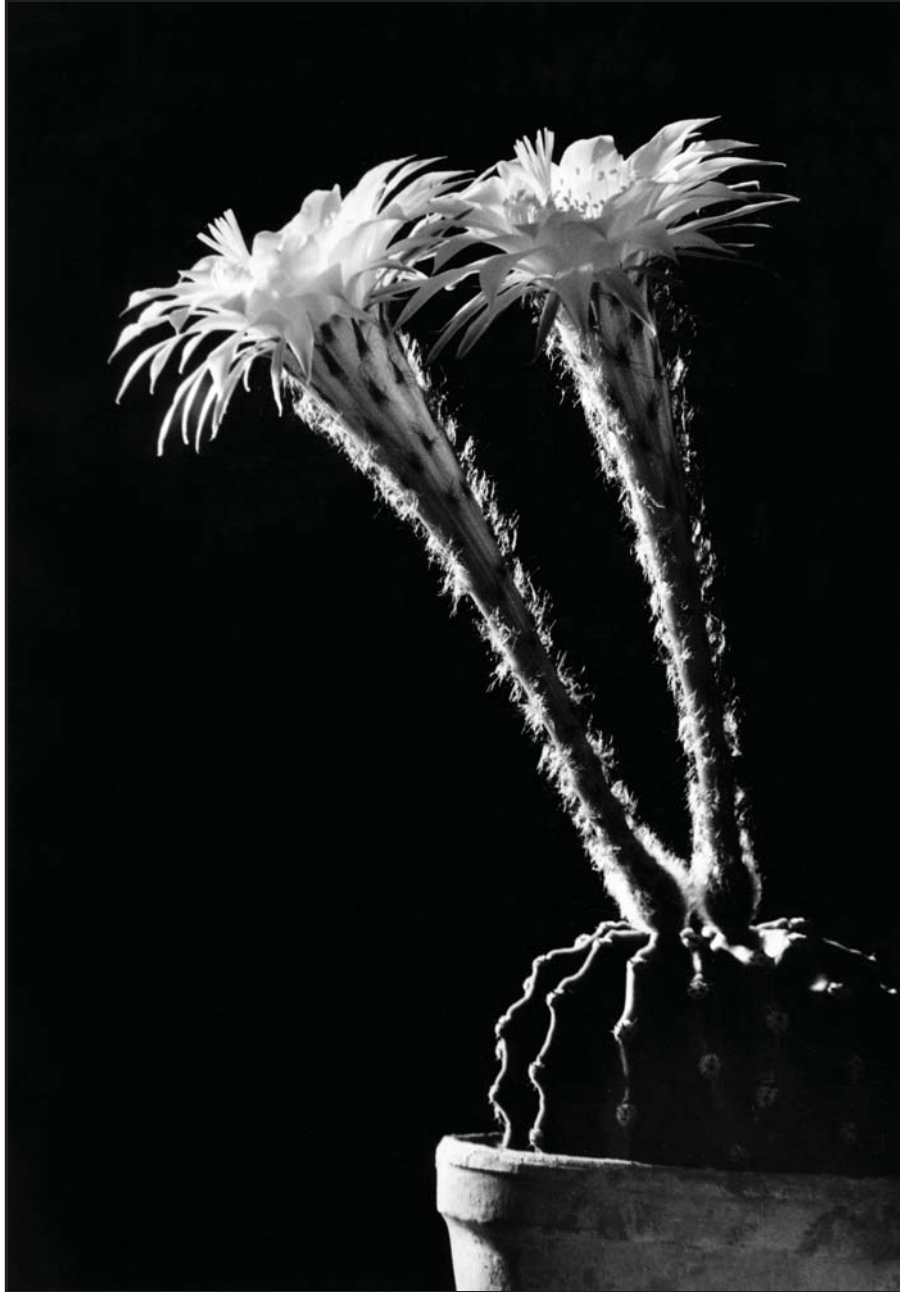
Păstorul

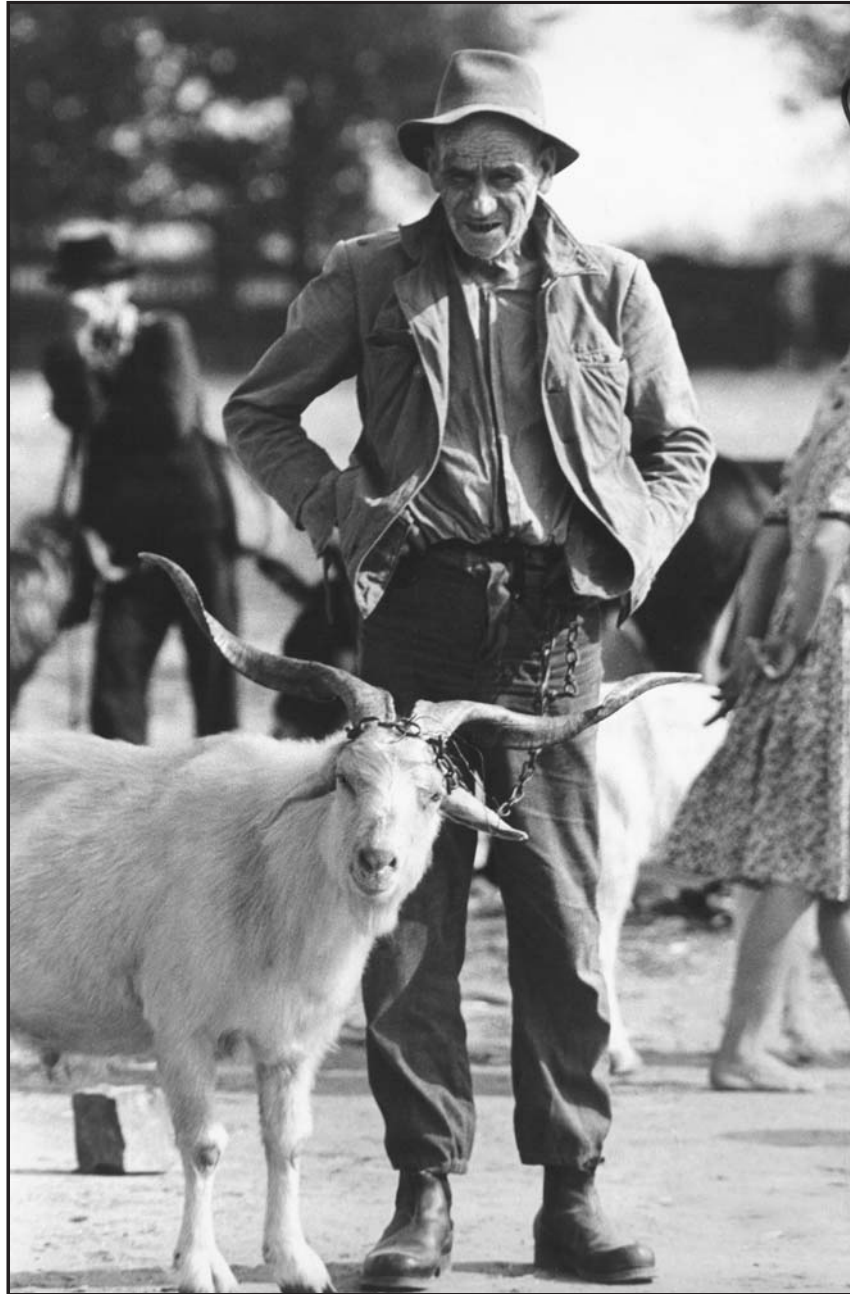
Nicu-Dan Gelep (Foto în Braşov - 1972)

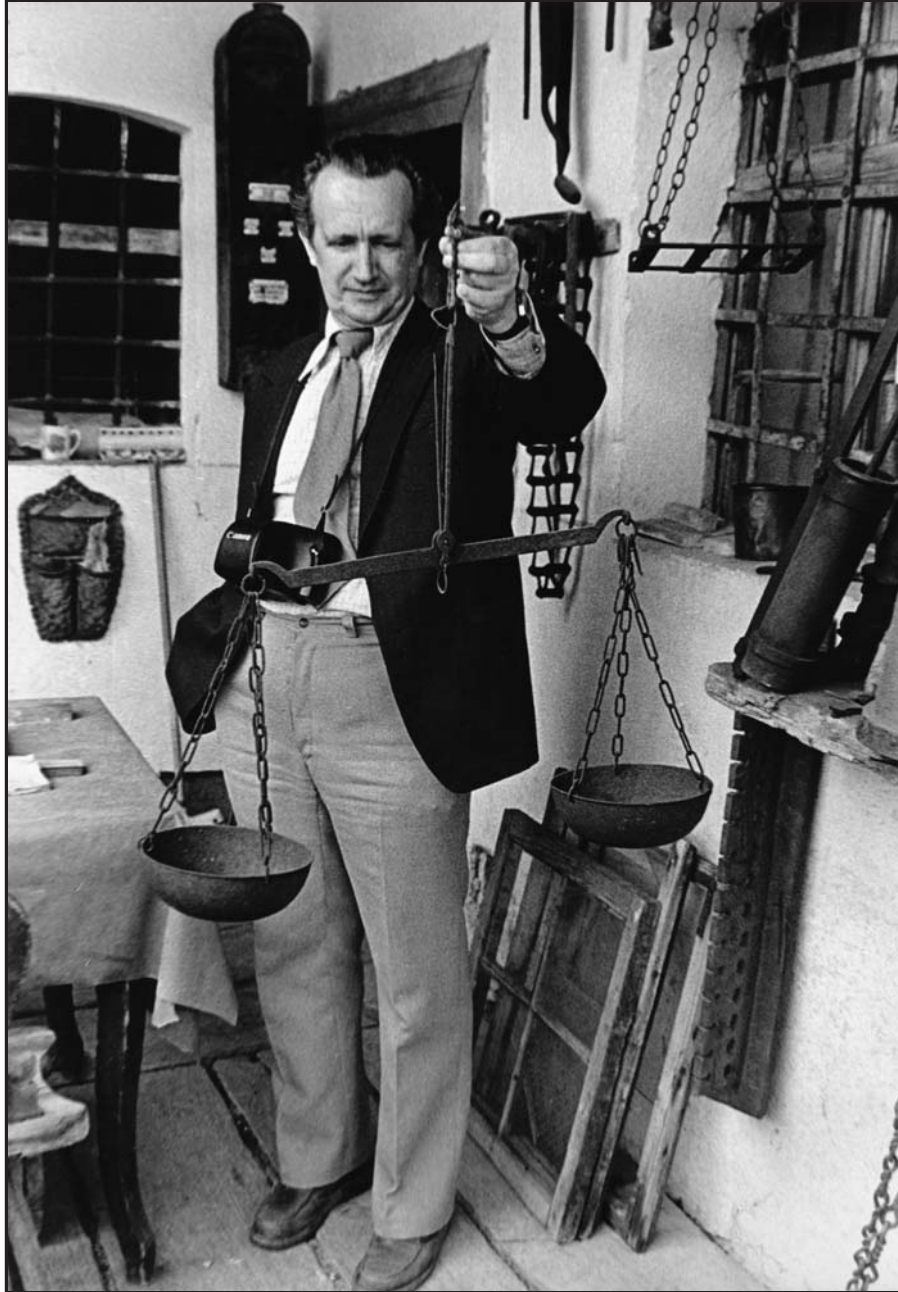
Umbre albe

Gemene

Târg

A cumpăni

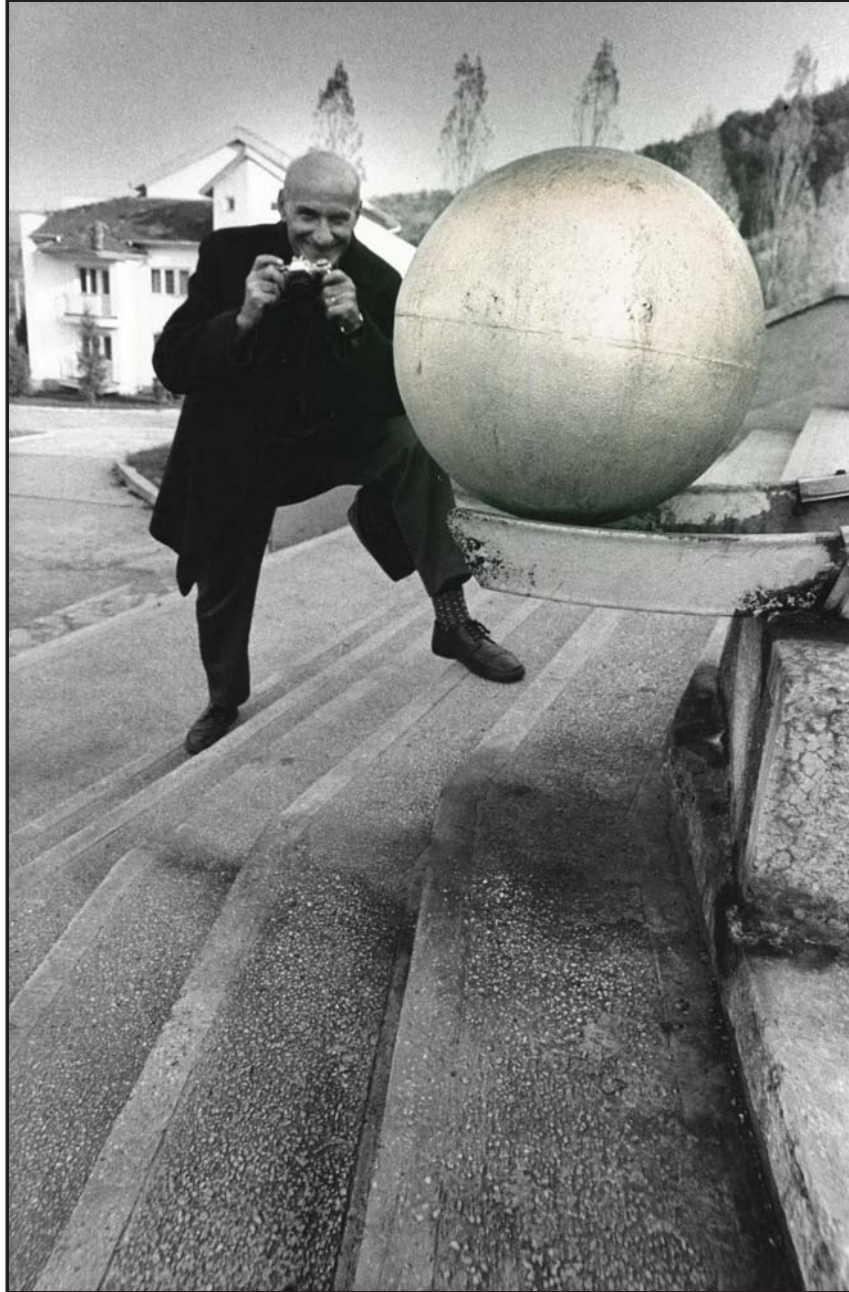
Zile ferbinți - Dăruire

Portret (Actrița Leni Pinjea Homeag)

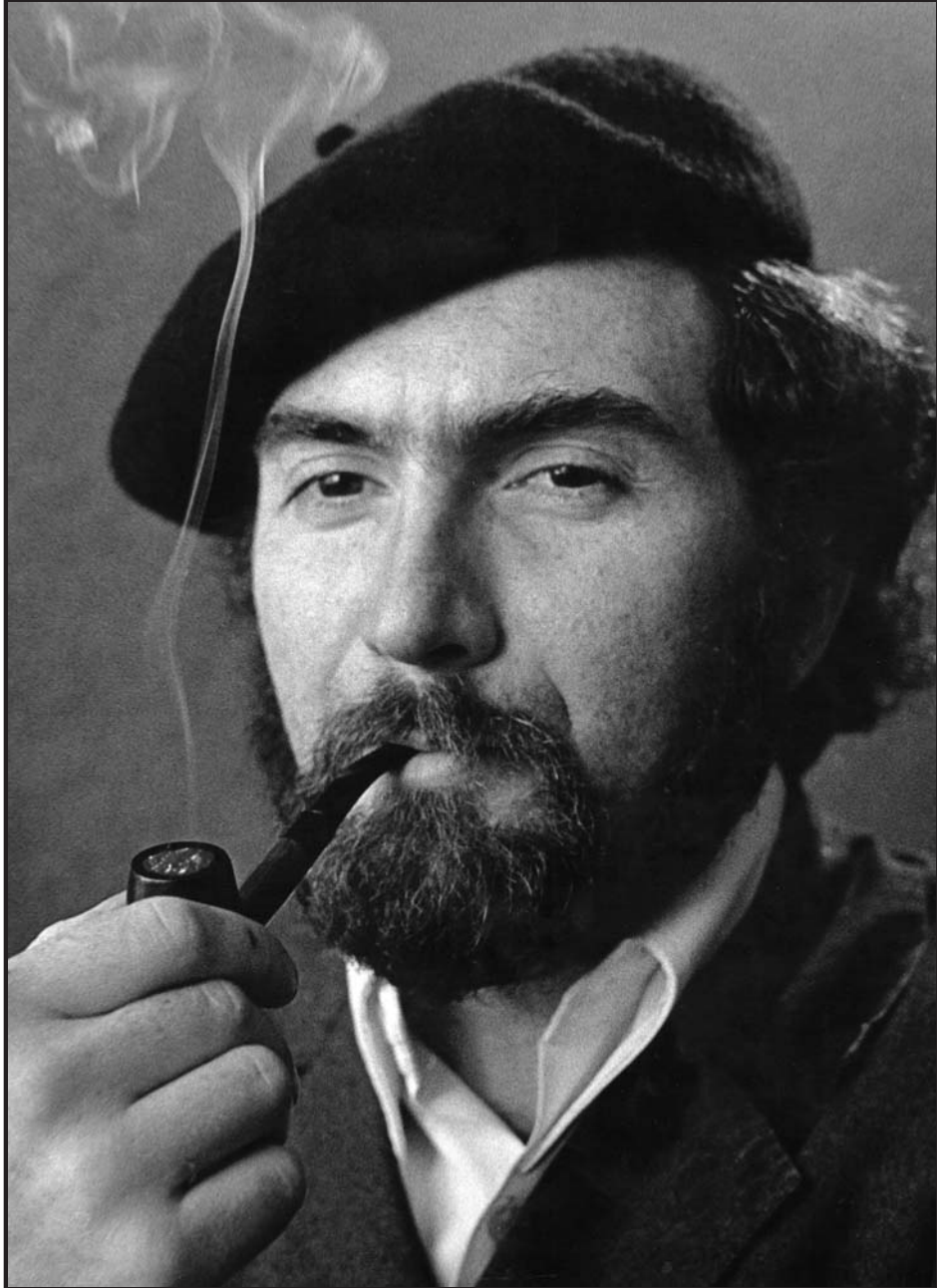
Ady

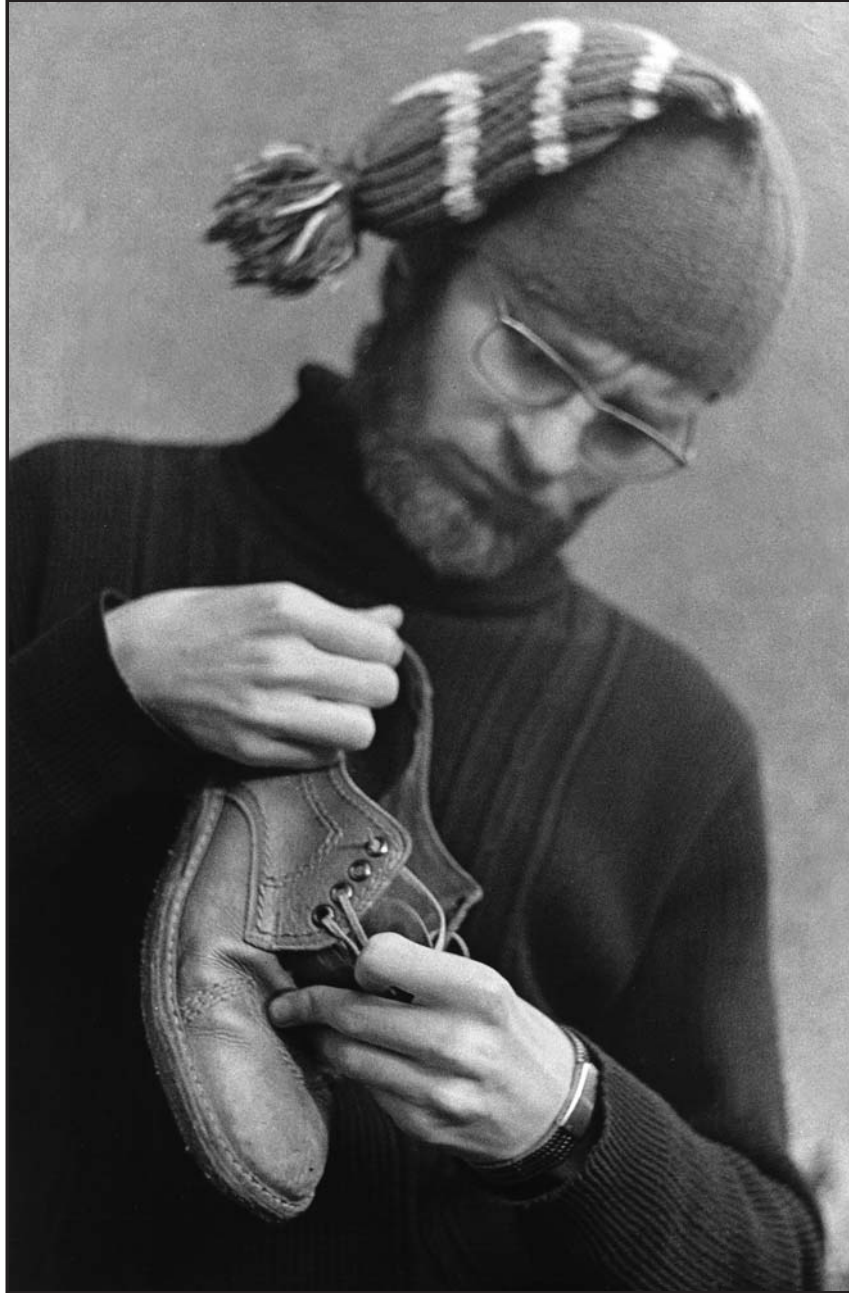
La pândă - Eugen Iarovici - 1981

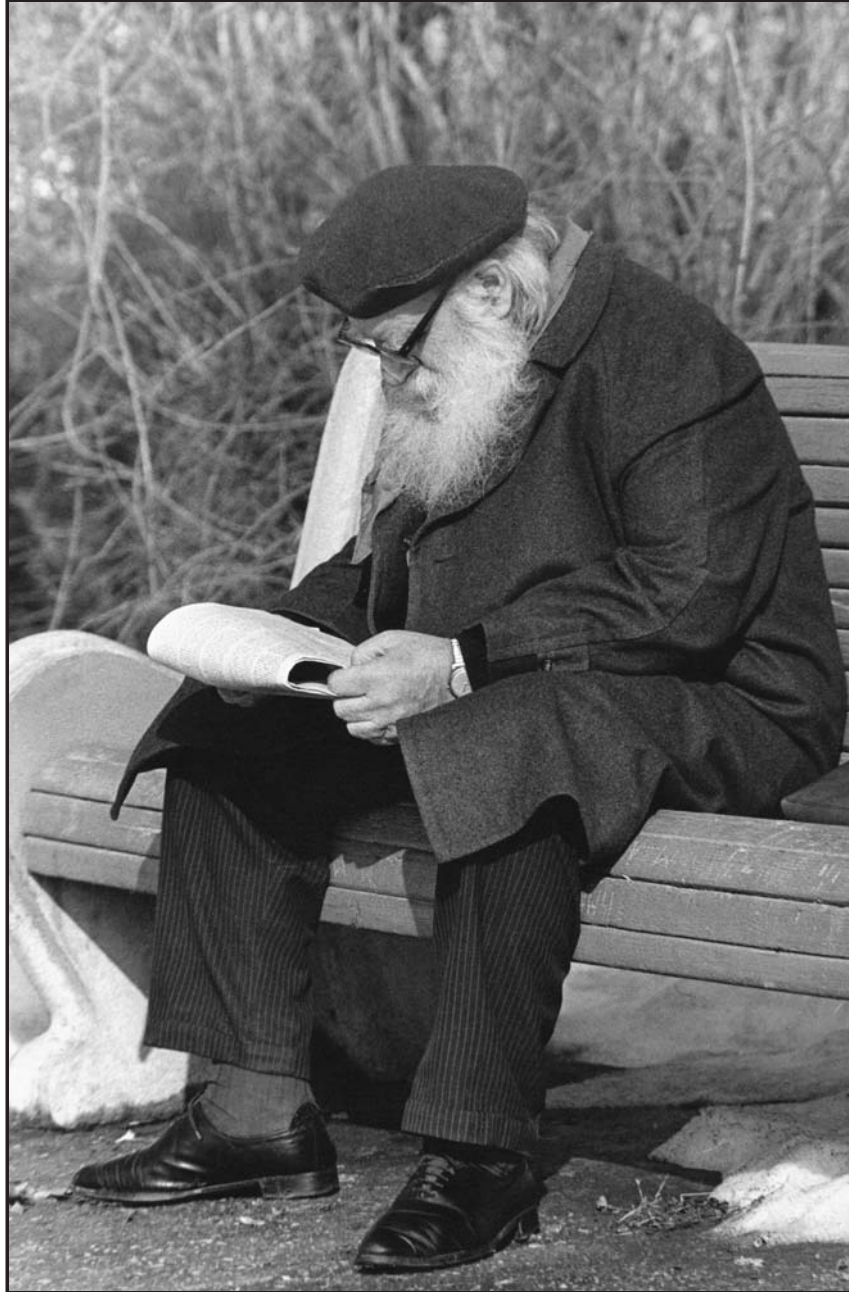
Clipe de răgaz (Pictorul Vasile Buz, Craiova)

Non-Retro

06.XII - Moș Nicolae

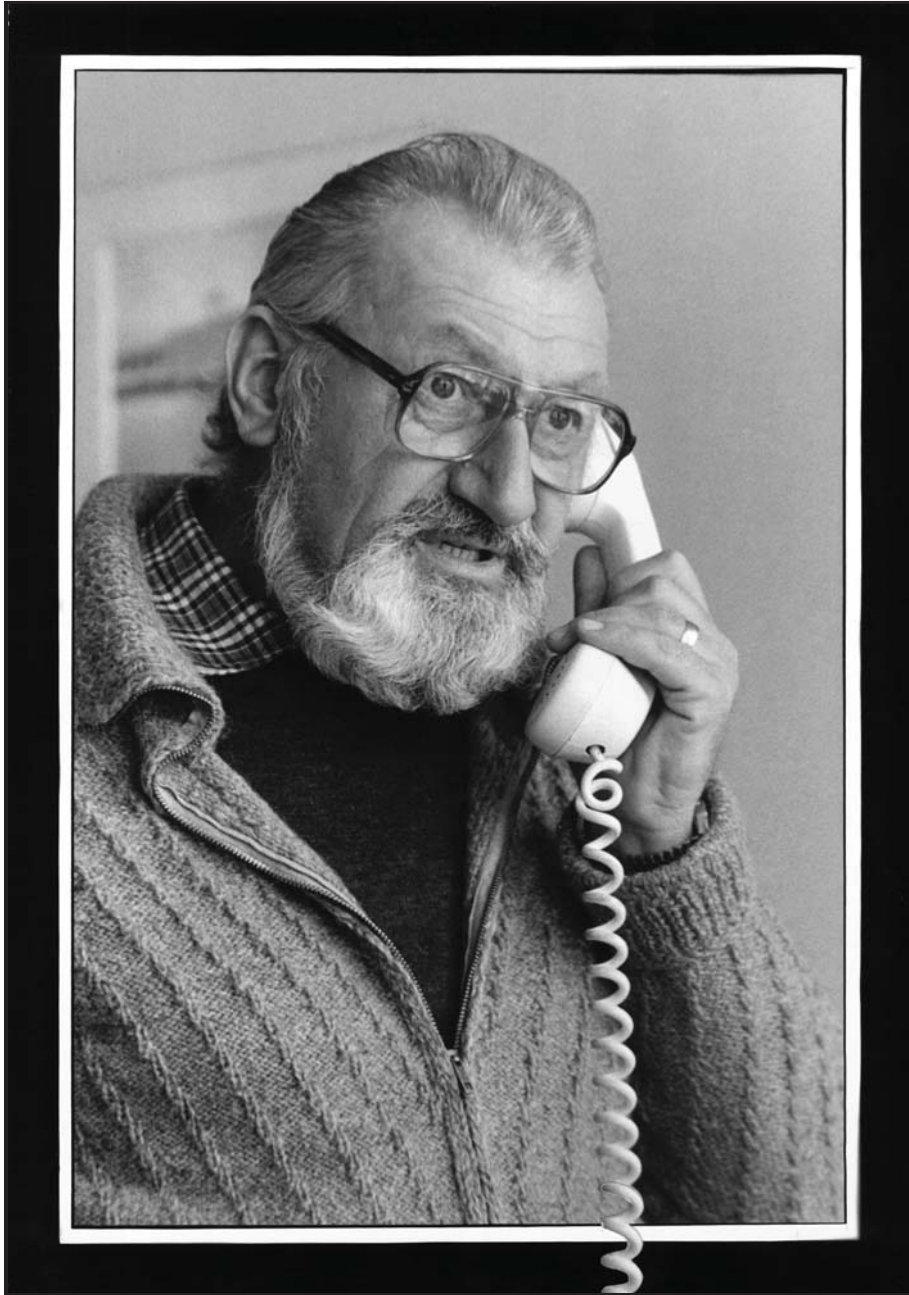
Vasile Georgescu Paleolog (înainte de 1979)

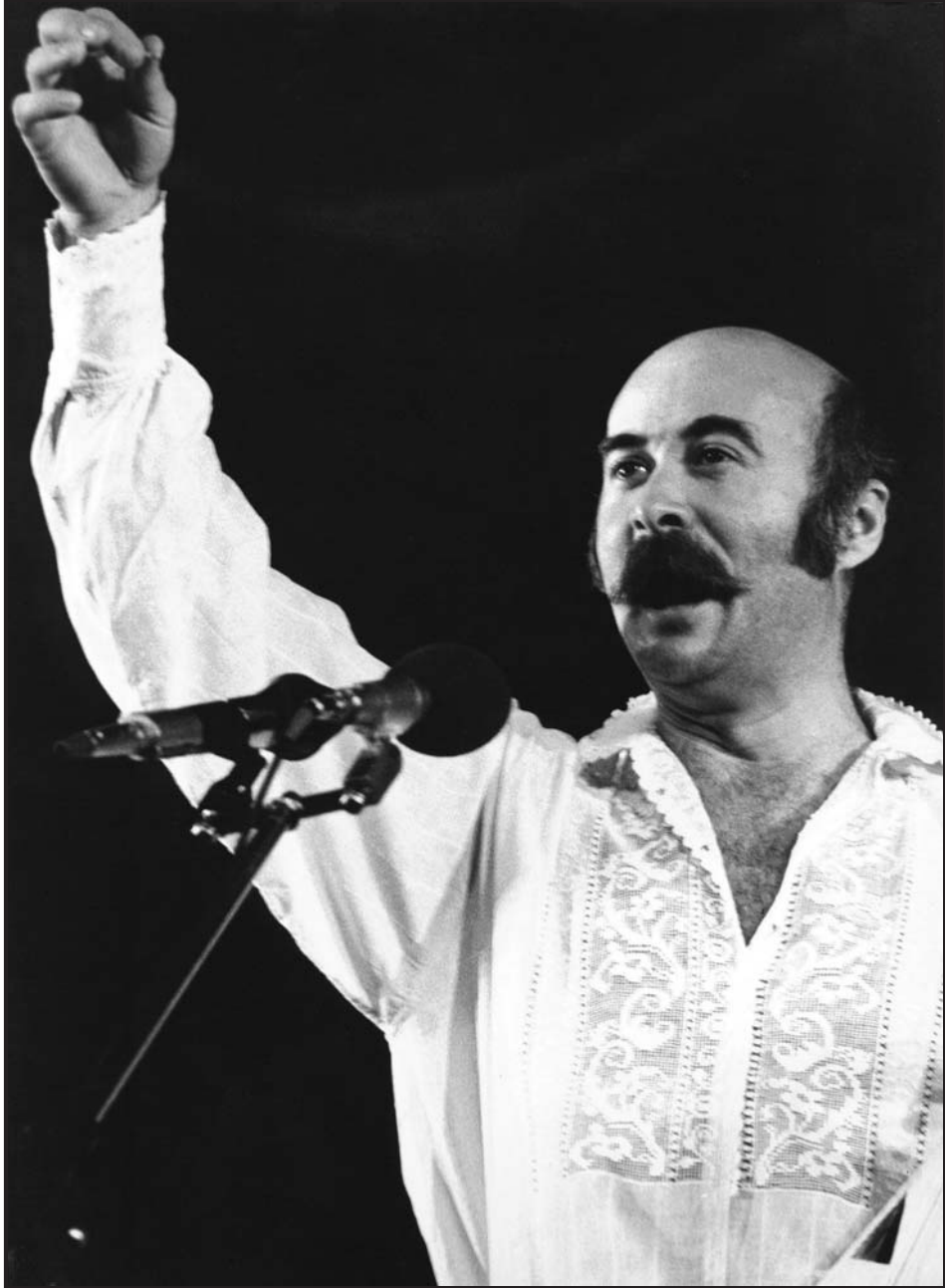
Bálici

Promotori

Discuție

Tudor Gheorghe

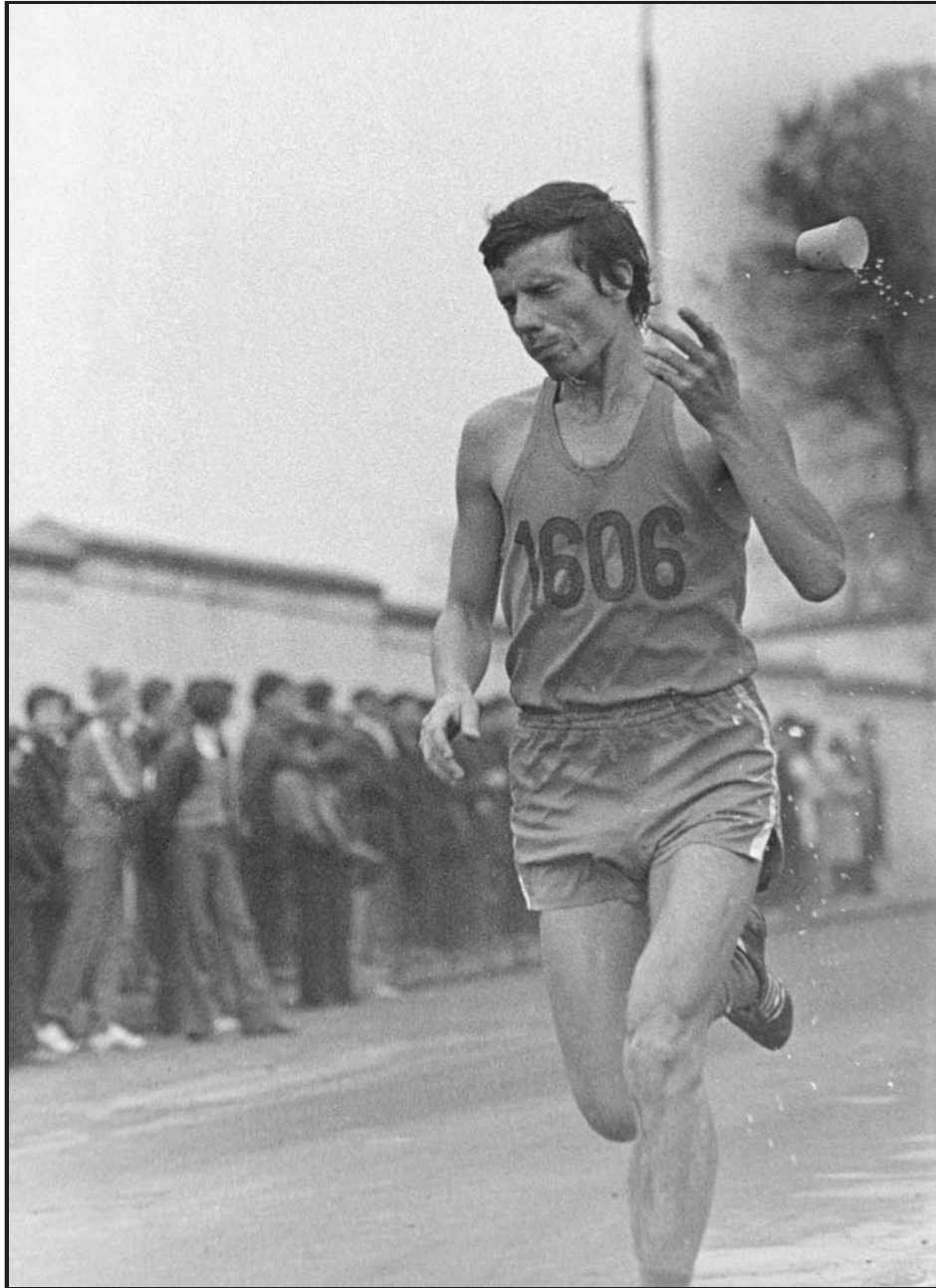

Aurel Mihailopol

ÎNTRECEREA

După 42 km

Maraton

Efort

Gata pentru meci

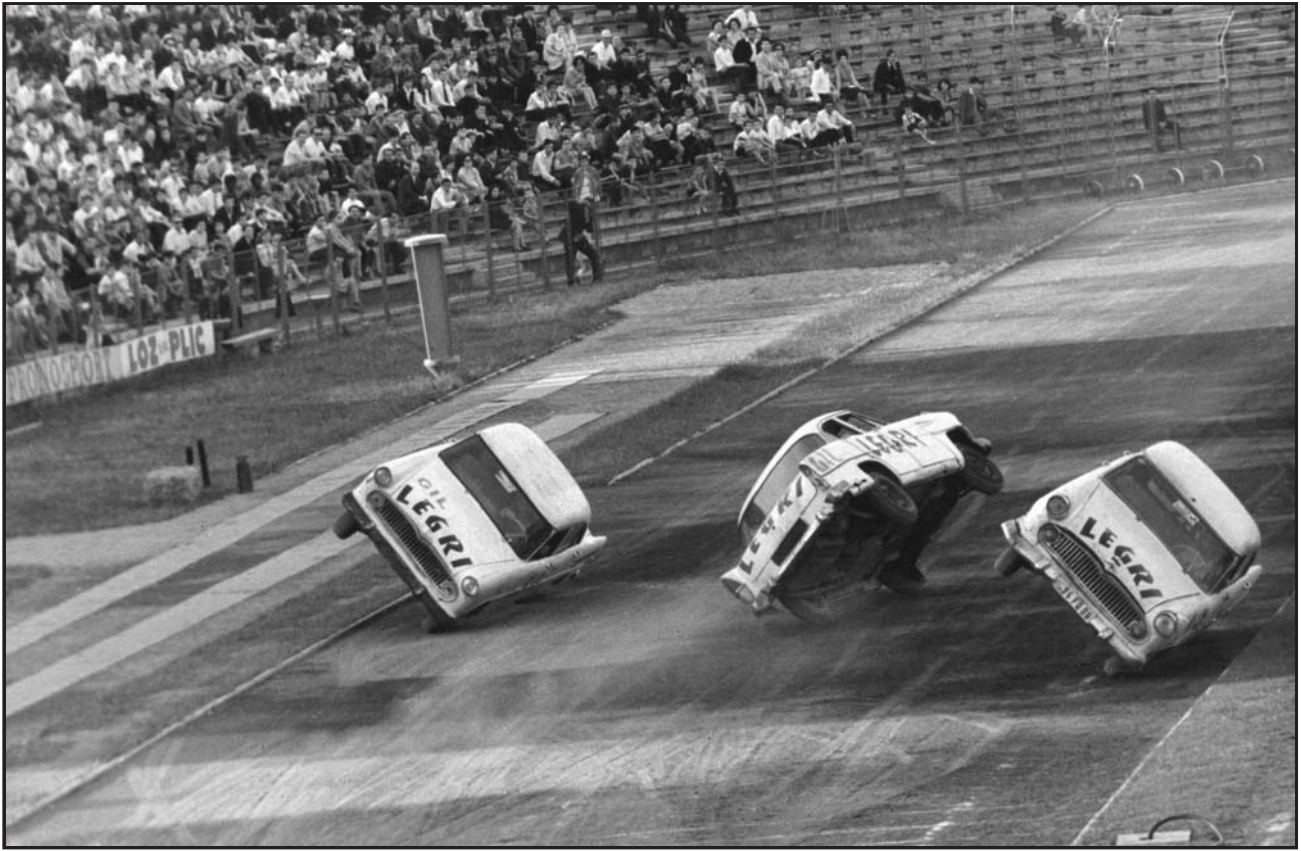
Tinere sperante

În plin efort

Salutul...

Pe kontrasens - Echilibru

Motocros

Motocros 4

Pentru culorile patriei

Lupta

Se mai întâmplă...

Motocros 5

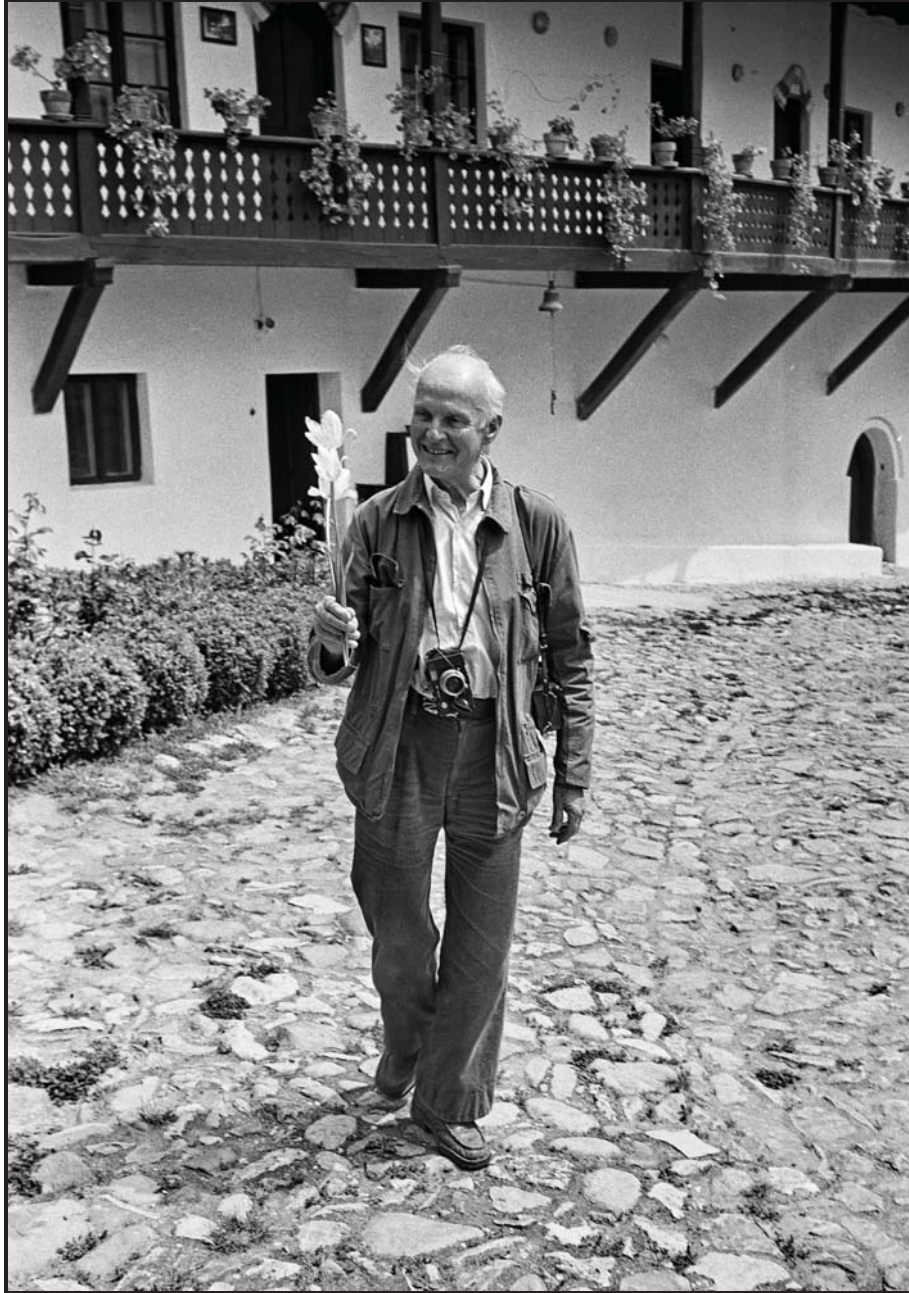

Probă de fond

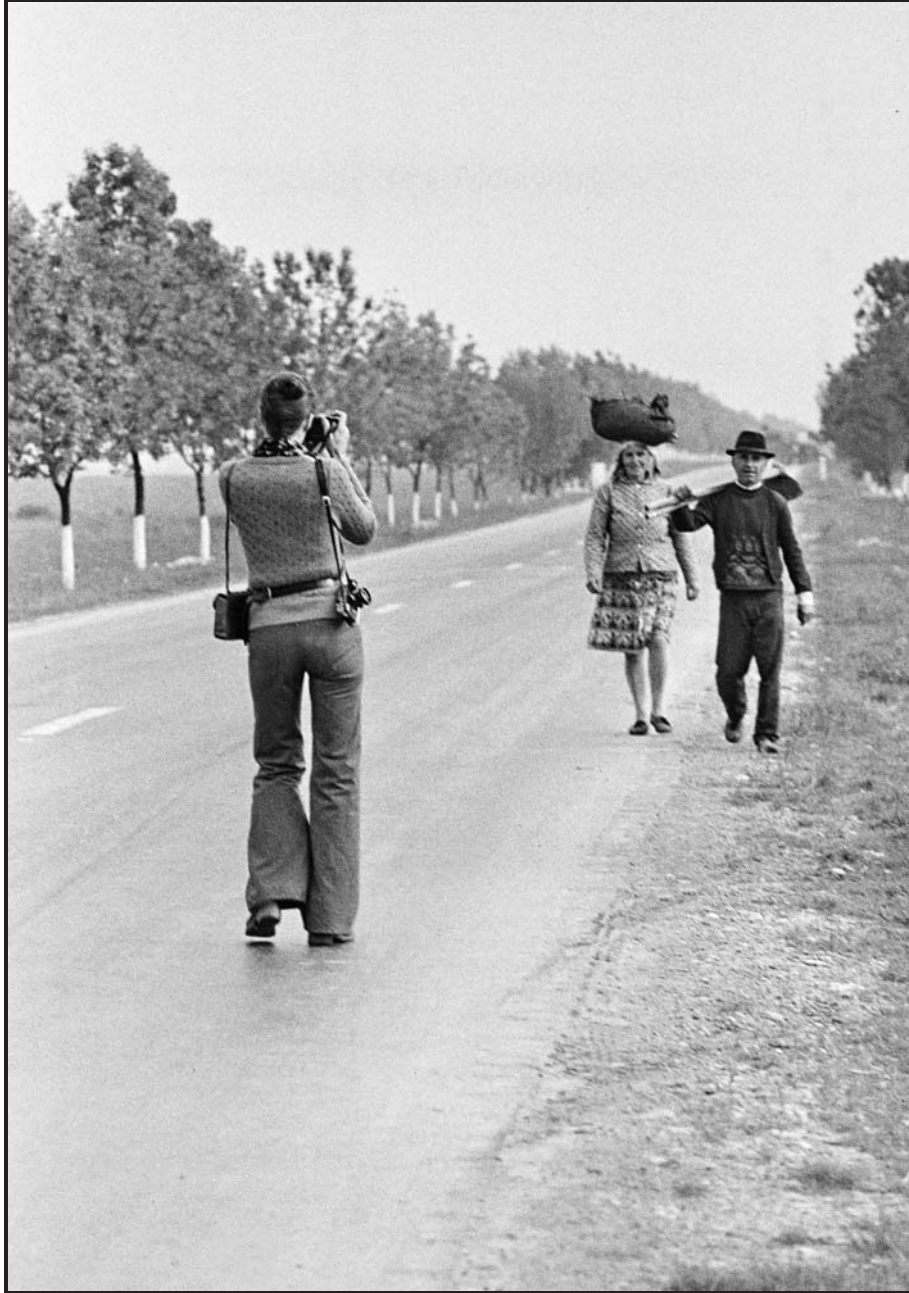
ÎNZESTRAREA

Henri Cartier-Bresson - În Oltenia - 07.05.75 - Impresii

Henri Cartier-Bresson - În Oltenia - 07.05.75 - Impresii

Henri Cartier-Bresson - În Oltenia - 07.05.75 - Impresii / Martine Franck

Henri Cartier-Bresson - În Oltenia - 07.05.75 - Impresii / Martine Franck

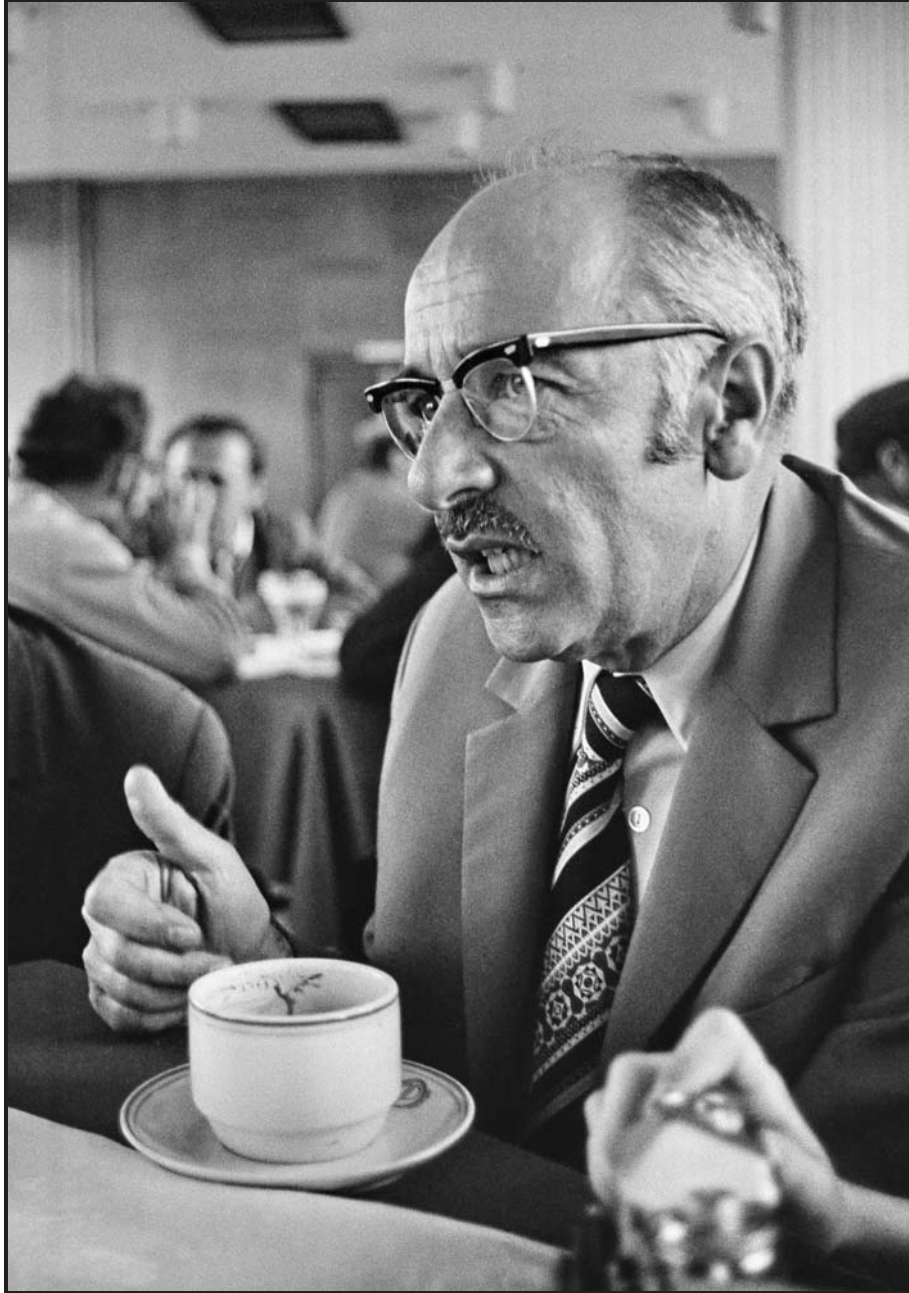
Henri Cartier-Bresson - În Oltenia - 07.05.75 - Impresii

Henri Cartier-Bresson - În Oltenia - 07.05.75 - Impresii

Henri Cartier-Bresson - În Oltenia - 07.05.75 - Impresii

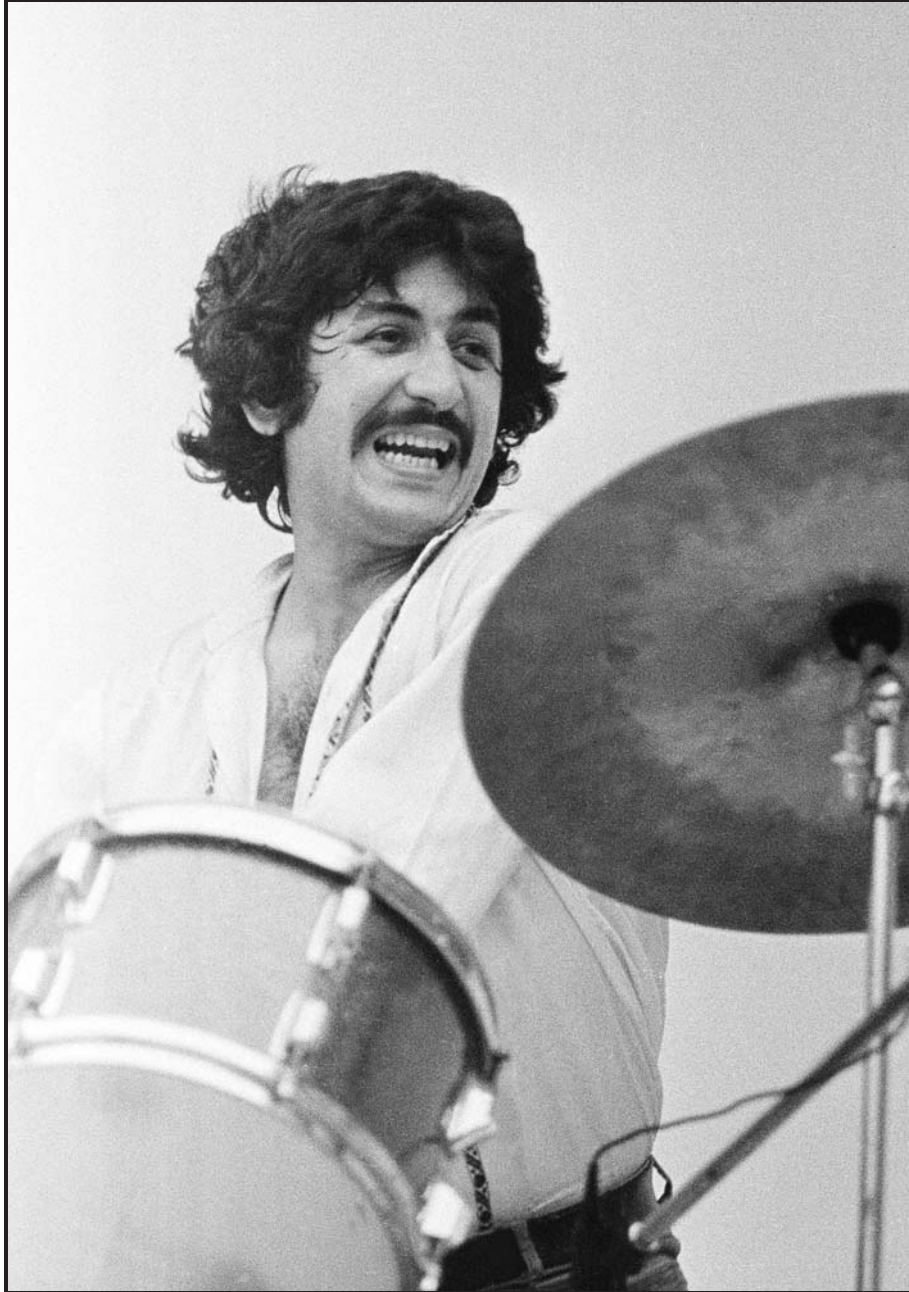
Henri Cartier-Bresson - În Oltenia - 07.05.75 - Impresii / Mihai Dan-Călinescu

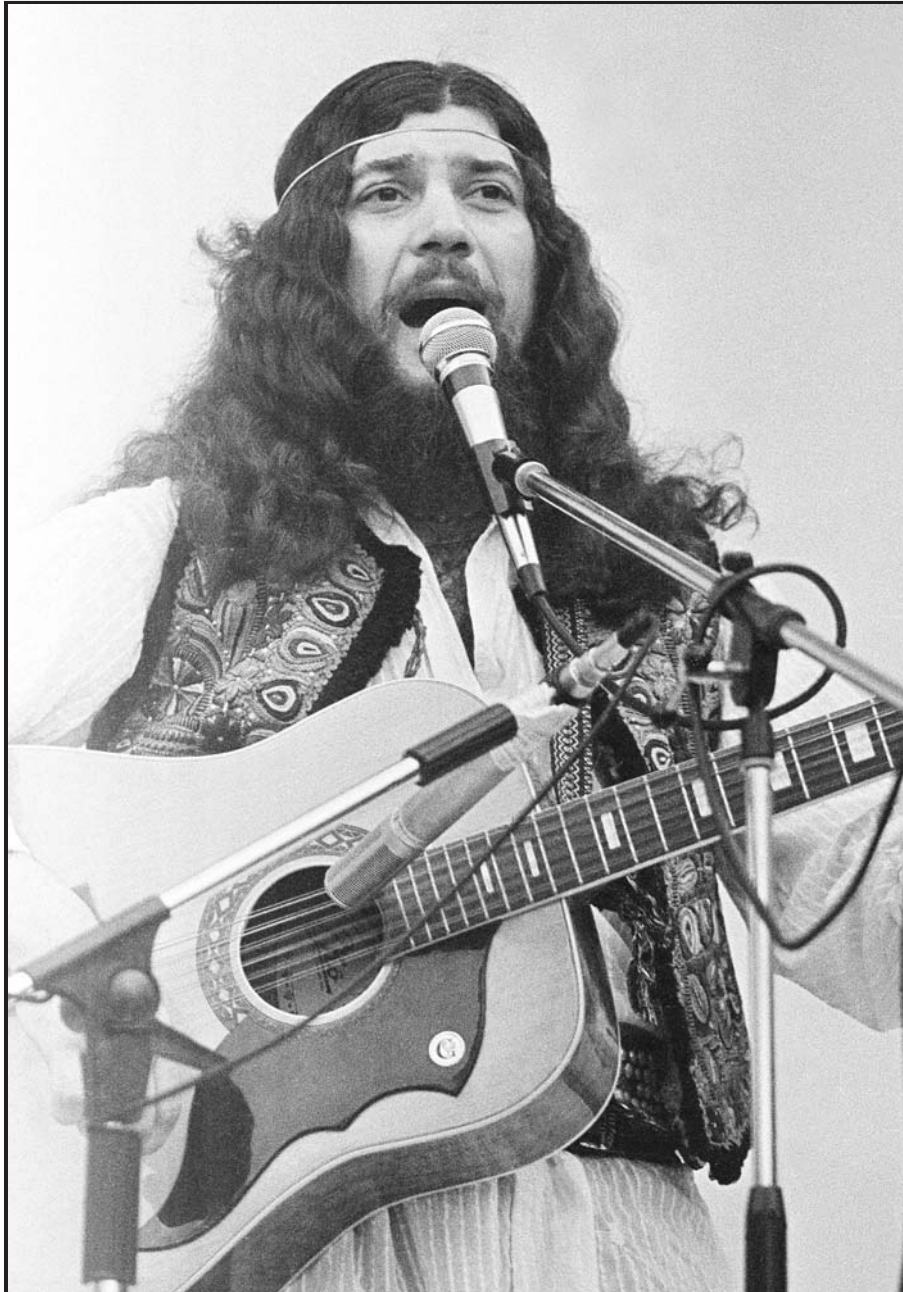
Henri Cartier-Bresson - În Oltenia - 07.05.75 - Impresii / Martine Franck

Henri Cartier-Bresson - În Oltenia - 07.05.75 - Impresii

Phoenix - '77 Craiova - Ultimul concert

Phoenix - '77 Craiova - Ultimul concert

Phoenix - '77 Craiova - Ultimul concert

Phoenix - '77 Craiova - Ultimul concert

Phoenix - '77 Craiova - Ultimul concert

Plan editură: 1761
Nr. colilor de tipar: 33

Grafi Print S.R.L.
Str. M. Kogălniceanu, Nr. 20
www.grafiprint.ro ; www.editurarevers.ro
Craiova - România

